Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3354 | Vineri 5 august 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În numărul de azi:

Cea de-a 3-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.: Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri — *Raportul prezentat de* N. A. Bulganin, *președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.* (pag. 1-3-4).

O delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a plecat la Budapesta (pag. 1-a).

Gh. Radel — Posibilități asemănătoare — rezultate diferite (pag. 2-a).

Klein Dinka — Să fie grăbit treierișul în raionul Deta! (pag. 2-a).

Cronica cinematografică: **D. Costin** — „Salariul groazei" (pag. 2-a).

Numeroși țărani muncitori pășesc pe drumul întovărășirilor agricole (pag. 2-a).

Un nou agregat electric pentru industria forestieră construit în țară (pag. 2-a).

Vizita la Moscova a delegației Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia (pag. 4-a).

Greva dijmașilor din Toscana (Italia) (pag. 4-a).

Tendințele războinice ale autorităților sud-coreene (pag. 4-a).

Declarația lui Gaston Müllegg, președintele Federației Internaționale de canotaj academic (pag. 4-a).

Să asigurăm buna desfășurare a cursurilor de vară pentru calificarea propagandiștilor!

Partidul nostru acordă o atenție deosebită educării marxist-leniniste a membrilor de partid și a oamenilor muncii fără de partid. Creșterea neîncetată a nivelului ideologic și politic al comuniștilor le dă posibilitatea să se orienteze just în aplicarea politicii partidului, să dezvolte rolul lor de luptători de avangardă în toate domeniile construcției socialiste.

Conținutul ideologic al învățămîntului de partid, nivelul său depind într-o măsură hotărîtoare de cadrele de propagandiști, de pregătirea lor teoretică și metodologică, de prioceperea lor de a crește în rîndurile cursanților interesul pentru studierea învățăturii marxist-leniniste.

În prezent se poate vorbi despre existența unui corp închegat de propagandiști care desfășoară o activitate rodnică pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al comuniștilor și oamenilor muncii fără de partid încadrați în sistemul învățămîntului de partid.

În cursul anului trecut, în cadrul seminariilor permanente pentru propagandiști și la cabinetele de partid s-au organizat expuneri și seminarii pentru propagandiști, ținîndu-se seama de specificul muncii acestora, de ramura de producție în care activează.

Orientîndu-se în mod just, o serie de organe și organizații de partid au crescut propagandiști calificați din rîndurile muncitorilor, precum și ale tehnicienilor și inginerilor. Așa, de pildă, în orașul București, în regiunea Ploești și în alte regiuni, datorită preocupării organelor de partid pentru îmbunătățirea compoziției sociale a corpului de propagandiști, a crescut numărul propagandiștilor promovați din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producție.

Cu toate rezultatele obținute în munca de selecționare și de creștere a propagandiștilor, totuși în unele regiuni și raioane au fost promovați în munca de propagandiști tovarăși cu o slabă pregătire teoretică, ceea ce a necesitat schimbarea acestora în cursul anului. Practica a arătat că acolo unde nu s-a acordat atenția cuvenită îmbunătățirii compoziției sociale a corpului de propagandiști s-au produs cele mai multe confuzii în interpretarea tezelor marxiste și în propagarea politicii partidului.

Forța propagandei marxism-leninismului stă în legătura ei strînsă cu viața, cu sarcinile practice ale construcției socialiste. Eficacitatea învățămîntului de partid se vădește prin succesele obținute de cursanți în producție, prin aportul lor la îmbunătățirea muncii de partid, prin creșterea simțului partinic și a vigilenței revoluționare. De aceea comitetele regionale de partid trebuie să manifeste o grijă deosebită ca propagandiștii — figura centrală a învățămîntului de partid — să fie aleși cu grijă dintre membrii de partid pregătiți din punct de vedere ideologic, care să cunoască profund problemele actuale ale politicii partidului, succesele și lipsurile colectivului de muncă căruia i se adresează și sarcinile care stau în fața acestui colectiv.

Pentru a evita repetarea lipsurilor din anul trecut, în noul an școlar, comitetele regionale de partid au datoria să vegheze ca în munca de propagandiști să fie promovați un număr mai mare de muncitori, membri de partid, cu nivel politic ridicat. O dată cu aceasta se vor atrage în rîndurile propagandiștilor membri de partid intelectuali, devotați regimului democrat-popular și cu o bună educație partinică. Comitetele regionale sînt chemate să vegheze ca propagandiștii să fie tovarăși care să se bucure de o deplină încredere politică, pătrunși de un înalt spirit partinic și de combativitate revoluționară, bine pregătiți din punct de vedere politic și ideologic și capabili să asigure însușirea creatoare de către cursanți a învățăturii marxist-leniniste.

Pentru a cuprinde în învățămîntul de partid un număr mai mare de membri de partid decît în anii precedenți, vor funcționa pe lîngă organizațiile de bază cercuri de politică curentă la care vor participa membri de partid cărora nu le sînt accesibile cursurile și cercurile de partid existente, îndeosebi acei care n-au fost cuprinși pînă acum în învățămîntul de partid. În vederea educării candidaților de partid, pe lîngă organizațiile de bază se vor crea grupe de studiere a „Proiectului Statutului Modificat al P.M.R.".

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid sînt chemate să selecționeze din timp propagandiști corespunzători și pentru aceste forme ale învățămîntului de partid.

O sarcină imediată și de cea mai mare răspundere a comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid este aceea de a asigura calificarea tuturor propagandiștilor necesari pentru noul an școlar în învățămîntul de partid.

În scopul ridicării nivelului ideologic și politic al propagandiștilor și al îmbunătățirii pregătirii metodologice a acestora, s-au organizat cursuri de vară, cu durată de 20 de zile, pentru calificarea propagandiștilor pe lîngă comitetele regionale de partid.

În majoritatea regiunilor aceste cursuri și-au început activitatea. La cursurile de vară pentru calificarea propagandiștilor vor participa în acest an peste 10.000 de propagandiști, îndeosebi muncitori, tehnicieni și ingineri nou promovați în această muncă și care au nevoie de un ajutor mai mare în pregătirea lor ideologică și metodologică. Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid trebuie să aibă grijă ca toți propagandiștii care nu pot fi pregătiți în cursurile de vară să fie înarmați cu principalele teme din programul cursului de vară pentru calificarea propagandiștilor. Folosind experiența din anul trecut a unor comitete raionale și orășenești de partid, este bine ca pentru acești propagandiști să se organizeze seminarii serale la orașe și seminarii de două zile la raioanele sătești.

În cadrul acestor cursuri și seminarii, propagandiștii vor asculta și discuta în seminarii unele probleme deosebit de importante despre: „Industria grea — temelia dezvoltării întregii economii naționale", „Productivitatea muncii și prețul de cost în economia socialistă", „Planul cooperatist al lui Lenin și aplicarea lui de către partid la condițiile țării noastre", „Politica partidului în vederea creșterii producției agricole vegetale și animale", „Statul nostru democrat-popular", „Întărirea continuă a rîndurilor partidului — sarcină de bază a organizațiilor de partid", „Problemele actuale ale situației internaționale" etc. Un loc important în programul cursurilor este rezervat problemelor de metodică și schimbului de experiență între propagandiști.

Programul cursurilor de vară pentru calificarea propagandiștilor este întocmit în așa fel încît propagandiștii să fie ajutați să cunoască mai bine problemele actuale ale politicii partidului nostru, să învețe să facă o mai strînsă legătură între teorie și practica construirii socialismului în patria noastră, astfel ca învățămîntul de partid să aibă o mai mare eficacitate în mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului nostru.

Comitetele regionale de partid trebuie să acorde o atenție deosebită asigurării unui înalt nivel teoretico-ideologic al lecțiilor și seminariilor, astfel ca acestea să constituie pentru propagandiști un adevărat model de expunere a problemelor teoretice în strînsă legătură cu sarcinile practice și concrete ale construcției socialiste. În acest scop este necesar ca lecțiile să fie ținute de secretari și membri ai comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid, de activiști cu munci de răspundere în aparatul de partid și de stat, lectori și conferențiari de la catedrele de științe sociale din învățămîntul superior.

Un loc însemnat în munca cursurilor îl ocupă seminariile, care au menirea să contribuie la o mai bună însușire a materialului studiat, să lămurească confuziile teoretice care s-au semnalat în anul școlar trecut și să popularizeze metodele cele mai bune ale muncii de propagandă. Trebuie acordată o deosebită atenție modului cum propagandiștii studiază și aprofundează hotărîrile partidului și guvernului, precum și alte documente de partid. Comitetele regionale sînt chemate de asemenea să organizeze informarea temeinică a propagandiștilor asupra problemelor actuale ale situației internaționale și asupra principalelor probleme ale vieții de partid.

Este recomandabil ca în lecțiile predate și cu ocazia seminariilor, în vederea ilustrării modului cum se aplică politica partidului, să se folosească exemple locale, să se evidențieze experiența înaintată a întreprinderilor industriale, a S.M.T.-urilor, a gospodăriilor agricole de stat, a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole fruntașe.

O sarcină importantă a comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid este de a controla și de a ajuta îndeaproape U.T.M.-ul în pregătirea noului an școlar cît și în desfășurarea învățămîntului politic. Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid trebuie să desemneze propagandiști membri de partid pentru învățămîntul în cursurile serale U.T.M. și cercurile de studiere a Istoriei P.C.U.S., să ajute cu cadre de lectori la pregătirea propagandiștilor pentru învățămîntul politic U.T.M. și să controleze îndeaproape această pregătire.

Este de datoria comitetelor regionale, raionale și orășenești de partid să urmărească munca de pregătire a propagandiștilor pe toată durata cursurilor și seminariilor de pregătire a propagandiștilor din învățămîntul de partid și din învățămîntul politic U.T.M., să ia măsuri de lichidare a lipsurilor ce se pot ivi în desfășurarea procesului de învățămînt.

Învățămîntul de partid are un rol uriaș în educarea marxist-leninistă a masei membrilor și candidaților de partid ca luptători înaintați în toate domeniile de activitate. Să acordăm deci toată atenția calificării temeinice a propagandiștilor din toate formele de învățămînt, pentru ca aceștia să poată desfășura cu succes munca lor de propagare a ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului, a politicii partidului și guvernului de construire a socialismului în patria noastră.

O delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a plecat la Budapesta

În cadrul schimbului de delegații parlamentare, la invitația Adunării de Stat a R. P. Ungare, o delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a părăsit joi Capitala, plecînd spre Budapesta.

Din delegație fac parte Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, N. Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Universității „C. I. Parhon", acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, Costache Antoniu, artist al poporului, E. Iordăchescu-Lascu, Gh. Ionescu și Al. Bulmez, deputați ai Marii Adunări Naționale.

În Gara de Nord membrii delegației au fost salutați de tovarășii A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Roșianu, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, Tița Florea și Petre Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Aurel Mălnășan, director în Ministerul Afacerilor Externe, deputați ai Marii Adunări Naționale.

Au fost de față Imre Juhász, însărcinat cu afaceri ad-interim al ambasadei R. P. Ungare la București, și Jenő György, atașat al ambasadei.

(Agerpres)

CEA DE-A 3-A SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

Raportul prezentat de N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la 4 august 1955.

Tovarăși deputați!

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. m-a însărcinat să prezint Sovietului Suprem al U.R.S.S. un raport asupra rezultatelor lucrărilor conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

Delegația guvernamentală sovietică a plecat la conferința de la Geneva cu intenția de a discuta deschis cu șefii guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței cele mai importante probleme internaționale, de a obține prin eforturi comune atenuarea încordării internaționale și de a pune bazele stabilirii încrederii între state. Guvernul sovietic s-a pronunțat de multă vreme pentru ținerea unor astfel de tratative, considerînd că întîlnirea conducătorilor guvernelor poate crea condiții favorabile pentru căutarea unor soluții de comun acord, îndreptate spre întărirea păcii.

Noi am participat la conferința de la Geneva călăuzindu-ne după principiile fundamentale ale politicii externe leniniste a statului sovietic — politică de coexistență pașnică a țărilor cu sisteme sociale diferite, politică de luptă pentru pace între popoare. Noi am pornit și pornim de la premiza că politica de pace a guvernului Uniunii Sovietice corespunde intereselor poporului sovietic. Nu ne îndoim că această politică corespunde și năzuințelor tuturor popoarelor vital interesate în slăbirea încordării internaționale, în asigurarea păcii și securității. Mișcarea populară pentru pace exercită o influență crescîndă asupra politicii și oamenii de stat nu pot să nu țină seama de ea.

Prin urmare, ținerea conferinței șefilor guvernelor S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. trebuie considerată ca un succes cert al forțelor iubitoare de pace.

Însuși faptul că, pentru prima oară de la conferința de la Potsdam din 1945, șefii guvernelor Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei și Franței s-au întîlnit pentru a discuta în comun problemele arzătoare ale vieții internaționale are o mare importanță.

La conferința de la Geneva, conducătorii celor patru mari puteri au stabilit între ei un contact personal și au avut un schimb de vederi într-o serie de probleme privind situația internațională. Atît ședințele oficiale, cît și întrevederile neoficiale, în afara ședințelor, s-au desfășurat în spiritul colaborării și înțelegerii reciproce. Toți participanții la conferință, fapt care trebuie subliniat cu satisfacție, au dat dovadă de străduința de a obține rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri poate fi trecută în categoria marilor evenimente istorice, întrucît marchează o cotitură în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța.

I. Situația internațională în ajunul conferinței de la Geneva

Înainte de a trece la analizarea activității desfășurate de participanții la conferința de la Geneva și a rezultatelor ei este necesar să ne oprim asupra caracteristicii situației internaționale existente în preajma acestei conferințe.

Cei zece ani care au trecut de la terminarea celui de-al 2-lea război mondial s-au caracterizat prin înăsprirea relațiilor dintre statele care au fost în trecut aliate în lupta împotriva dușmanului comun — fascismul.

În decursul acestei perioade, și mai ales de un an și jumătate — doi ani, Uniunea Sovietică a întreprins acțiuni îndreptate spre atenuarea încordării apărute în relațiile internaționale, a căutat să pună capăt „războiului rece" și să restabilească colaborarea în lupta pentru pace și securitatea popoarelor. Împreună cu Uniunea Sovietică, au luptat activ pentru întărirea păcii Republica Populară Chineză și toate țările de democrație populară.

Nu se poate să nu se vadă că în ultimul timp eforturile Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor iubitoare de pace îndreptate spre întărirea păcii au dat rezultate pozitive.

În primul rînd trebuie să spunem că la atenuarea încordării a contribuit încetarea războiului din Coreea, obținută ca urmare a inițiativei Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice și altor state iubitoare de pace. S-a stins astfel un periculos focar de război din Extremul Orient. El purta în sine primejdia extinderii războiului cu toate consecințele grave ce ar fi decurs din aceasta pentru cauza păcii generale.

Un alt eveniment de seamă care are o mare importanță nu numai pentru întărirea păcii în Asia de sud-est, ci și pentru însănătoșirea situației internaționale în ansamblu a fost încetarea operațiunilor militare în Indochina, ca urmare a acordului realizat anul trecut la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor cinci puteri — U.R.S.S., Republica Populară Chineză, S. U. A., Anglia și Franța — la care au participat și alte state interesate. Acordul de la Geneva din 1954, care a dus la încetarea vărsării de sînge în Indochina, are o importanță cu atît mai mare cu cît el se bazează pe recunoașterea drepturilor naționale legitime ale popoarelor Indochinei care năzuiesc spre o deplină independență națională și libertate.

Deși încetarea războaielor din Coreea și Indochina a avut o uriașă importanță, situația internațională a continuat totuși să rămînă încordată. Ca și înainte, între diferitele grupuri de state există neîncredere și suspiciune, există o stare de „război rece".

Această situație crea piedici serioase în calea unei îmbunătățiri continue a situației internaționale și a stabilirii încrederii în relațiile dintre state, fără de care nu se poate asigura o pace trainică și de lungă durată.

În această privință este necesar să ne oprim asupra așa-numitelor acorduri de la Paris, care au intrat în vigoare în mai a.c. Se știe că scopul principal al acordurilor de la Paris este remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupările militare ale statelor occidentale — blocul Atlanticului de nord și Uniunea Europei occidentale. Aceste acorduri au deschis calea spre reînvierea militarismului în Germania occidentală. În afară de aceasta, acordurile de la Paris transformă Germania occidentală în curs de remilitarizare într-un aliat militar al unor state occidentale, membre ale grupărilor sus-menționate. În ansamblu, acordurile de la Paris sînt îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, împotriva intereselor menținerii păcii în Europa.

Guvernul sovietic a atras nu odată atenția guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței, precum și guvernelor altor țări semnatare ale acordurilor de la Paris, asupra faptului că aceste acorduri duc la agravarea întregii situații din Europa și creează o situație în care problema germană nu va putea fi rezolvată prin unificarea Germaniei pe baze pașnice.

Noi am arătat că în aceste condiții Republica Democrată Germană nu poate fi unită cu Germania occidentală remilitarizată și inclusă în blocuri militare împreună cu alte state.

Din păcate, avertismentele Uniunii Sovietice nu au fost luate atunci în seamă. Ca urmare, în Europa s-a creat o situație care este și poate rămîne o frînă serioasă în calea atenuării continue a încordării internaționale și în calea reglementării problemelor internaționale nerezolvate, precum și o cauză de complicare a relațiilor dintre statele europene, și nu numai cele europene.

Cursa înarmărilor care a luat an de an proporții tot mai mari în special în ce privește producția de arme atomice și cu hidrogen a provocat de asemenea îngrijorarea legitimă a popoarelor. În ultimii ani, cheltuielile militare ale statelor au sporit sistematic, aceasta referindu-se îndeosebi la țările participante la tratatul Atlanticului de nord. Proporțiile creșterii cheltuielilor pentru înarmare sînt ilustrate de următoarele date bazate pe publicațiile oficiale ale statelor respective.

În anul bugetar 1948—1949, cheltuielile militare directe ale S.U.A. s-au cifrat la 12,9 miliarde de dolari, sau 32,6 la sută din totalul cheltuielilor bugetului federal; în anul bugetar 1953—1954, cheltuielile sus-menționate au sporit la 46,5 miliarde de dolari, sau 68,6 la sută din totalul cheltuielilor federale. Prin urmare, din 1948 bugetul militar al S.U.A. a sporit de peste 3 ori și jumătate, iar în cadrul capitolului general de cheltuieli al bugetului S.U.A. acesta a sporit de peste două ori.

Cheltuielile militare directe ale Angliei în anul bugetar 1948-1949 se cifrau la suma de 768 milioane lire sterline, reprezentînd 24,2 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în anul 1953-1954 cheltuielile amintite s-au ridicat deja la 1.637.000.000 lire sterline, sau la 38,3 la sută din totalul cheltuielilor bugetare. În Franța cheltuielile militare directe se cifrau în anul 1949 la 289 miliarde de franci, sau 23,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetare; în 1954, cheltuielile militare directe ale Franței au crescut pînă la un trilion 192 miliarde franci, ceea ce reprezenta 32,5 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Se înțelege de la sine că în aceste împrejurări Uniunea Sovietică nu putea să nu manifeste grijă pentru întărirea propriilor ei forțe armate. În 1955 în Uniunea Sovietică cheltuielile militare au fost planificate în sumă de 112.122.710.000 ruble, ceea ce reprezintă aproximativ 20 la sută din totalul capitolului de cheltuieli al bugetului. Ca urmare a încheierii acordurilor de la Paris, Uniunea Sovietică și celelalte state iubitoare de pace din Europa au fost nevoite să încheie la 14 mai Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală, care prevede unirea eforturilor lor pentru asigurarea securității lor și în interesul menținerii păcii în Europa.

Zi de zi devenea tot mai evident că creșterea continuă a înarmărilor atrage după sine adîncirea neîncrederii în relațiile dintre state, creșterea suspiciunii reciproce între ele, intensificarea propagandei unui nou război. Toate acestea însemnau continuarea „războiului rece". „Războiul rece" a tulburat legăturile economice normale și celelalte legături dintre state. O consecință a acestuia au fost tot felul de restricții și îngrădiri în comerțul internațional, limitarea legăturilor dintre reprezentanții industriei, agriculturii, științei și culturii din diferite țări. „Războiul rece" împiedică slăbirea încordării internaționale și crearea încrederii necesare între state.

Situația din Extremul Orient a prilejuit o deosebită îngrijorare popoarelor. Chiar și după încetarea războiului din Coreea, situația în această regiune a rămas încordată, iar din timp în timp această încordare a căpătat un caracter primejdios. Aceasta se explică prin faptul că străvechile teritorii chineze — insula Taivan și o serie de alte insule — sînt de fapt ocupate de trupe străine, situație cu care, bine înțeles, poporul chinez nu se poate împăca.

Guvernul sovietic a luat inițiativa convocării unei conferințe a statelor interesate, în vederea reglementării problemei Taivanului. Din păcate, această inițiativă nu a dat pînă în prezent rezultate pozitive. Guvernul U.R.S.S. a sprijinit de asemenea propunerea guvernului Republicii Populare Chineze pentru ținerea unor tratative directe între R. P. Chineză și S.U.A. cu privire la problemele nereglementate ale relațiilor chino-americane. În prezent, după cum se știe, cele două părți au trecut la asemenea tratative. Ele au început în condiții prielnice. Hotărîrea cu privire la eliberarea înainte de termen a celor 11 aviatori americani, condamnați pentru spionaj, este un act de bunăvoință din partea Republicii Populare Chineze, fapt care nu poate să nu influențeze pozitiv desfășurarea tratativelor.

O mare importanță o are problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

În adevăr, Republica Populară Chineză, mare putere, care în plus este membru permanent al Consiliului de Securitate al O.N.U. nu poate fi ținută în mod artificial de o parte de la participarea la lucrările Organizației Națiunilor Unite și de la participarea la examinarea unei serii de probleme internaționale.

Guvernul sovietic și-a dat seama că, cu cît se va menține încordarea în relațiile dintre diferite state, cu atît mai mult se va agrava situația internațională, implicînd primejdia unui nou război. Au fost necesare măsuri radicale de politică externă care să îmbunătățească situația, să restabilească încrederea între state. De aceea, guvernul Uniunii Sovietice, călăuzindu-se după interesele menținerii și consolidării păcii, a luat inițiativa în această privință și a întreprins în ultimul an o serie de importante acțiuni de politică externă care și-au cîștigat aprobarea generală a popoarelor iubitoare de pace.

Nu se poate să nu se recunoască că acțiunile de pace întreprinse de guvernul sovietic au dus la slăbirea încordării în relațiile internaționale.

De cea mai mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale sînt propunerile guvernului sovietic din 10 mai privitoare la problemele reducerii armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen și înlăturării primejdiei unui nou război. Aceste propuneri au fost primite cu aprobare de largi cercuri internaționale și apreciate pretutindeni ca o importantă contribuție la cauza păcii. Realizarea pe baza lor a înțelegerii necesare ar juca fără îndoială un rol de cea mai mare importanță în acțiunea de asigurare a unei păci trainice.

Cu greu poate fi apreciată întreaga însemnătate a unui eveniment ca încheierea Tratatului de Stat cu Austria care s-a realizat din inițiativa Uniunii Sovietice.

Rezolvarea problemei austriace, potrivit căreia Austria, devenind un stat independent și suveran, și-a asumat obligația de a duce o politică de neutralitate permanentă, corespunde atît intereselor naționale ale poporului austriac cît și intereselor menținerii păcii în Europa. În același timp rezolvarea cu succes a problemei austriace a arătat că puterile care poartă răspunderea principală pentru menținerea păcii nu au epuizat nici pe departe posibilitățile existente de rezolvare a problemelor internaționale nereglementate.

Rezolvarea acestei probleme a accentuat firește mișcarea pentru reglementarea și a celorlalte probleme arzătoare.

Trebuie subliniată în mod deosebit importanța pe care o are pentru cauza păcii cotitura în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia, realizată ca urmare a călătoriei făcute în Iugoslavia de delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice.

Tratativele care au avut loc la Belgrad au pus capăt situației anormale și inadmisibile care s-a creat între cele două țări după anul 1948 cînd au fost tulburate în mod artificial relațiile de prietenie frățească și de strînsă colaborare între popoarele iugoslav și sovietic. Situația anormală care a existat pînă de curînd în relațiile sovieto-iugoslave nu convenea decît dușmanilor păcii. Ea prejudicia serios interesele vitale ale celor două țări și interesele menținerii păcii între popoare. O asemenea situație nu mai putea dăinui și guvernele celor două țări au ajuns la concluzia că este necesară o îmbunătățire radicală în relațiile sovieto-iugoslave.

Relațiile dintre U.R.S.S. și Iugoslavia se întemeiază în prezent și se vor întemeia și pe viitor pe recunoașterea principiilor indivizibilității păcii, respectării suveranității, independenței, inviolabilității teritoriale și egalității în drepturi, recunoașterii și dezvoltării coexistenței pașnice a popoarelor, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne.

Rezultatele care au și fost obținute în prezent în opera de îmbunătățire a relațiilor sovieto-iugoslave dau toate temeiurile să se creadă că cele două țări au ales singura cale justă și că cele două guverne privesc cu toată seriozitatea dezvoltarea și întărirea continuă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia. Salutăm de la această tribună pe prietenii noștri iugoslavi și pe președintele Iugoslaviei, tovarășul Tito, și considerăm necesar să declarăm că Comitetul Central al partidului nostru, guvernul sovietic și întregul popor sovietic vor depune noi eforturi pentru a merge pe calea aleasă în comun a prieteniei și colaborării sincere cu popoarele frățești ale Iugoslaviei.

Este necesar să se releve în continuare marea însemnătate a unui eveniment ca vizita făcută în Uniunea Sovietică de primul ministru al Indiei, domnul Jawaharlal Nehru. Schimbul de păreri care a avut loc între domnul J. Nehru și conducătorii guvernului sovietic și declarația comună sovieto-indiană au arătat că cele două țări sînt ferm hotărîte să dezvolte și să întărească relațiile de prietenie care s-au statornicit între Uniunea Sovietică și India. Pozițiile celor două țări în problemele urgente ale luptei pentru pace coincid și aceasta are o foarte mare importanță pentru reglementarea problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient și pentru micșorarea încordării internaționale.

Guvernul sovietic, dînd o înaltă prețuire importantei colaborări sovieto-indiene, ca factor însemnat în lupta pentru pace în Asia, și nu numai în Asia, consideră necesar să mențină și pe viitor această colaborare pe baza principiilor care au fost expuse în declarația sovieto-indiană și care au găsit un sprijin larg din partea statelor iubitoare de pace.

La întărirea acestei colaborări va contribui fără îndoială dezvoltarea continuă a contactelor personale dintre conducătorii guvernelor celor două țări.

Călăuzit de grija pentru menținerea și întărirea păcii, guvernul sovietic a întreprins o serie de alte acțiuni importante care pot da rezultate pozitive esențiale. Mă refer îndeosebi la propunerea făcută de guvernul U.R.S.S. guvernului Republicii Federale Germane cu privire la stabilirea de relații diplomatice, comerciale și culturale, precum și la tratativele sovieto-japoneze care se desfășoară în prezent la Londra.

Aceasta este în linii generale situația internațională care existase în preajma conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Aceștia sînt factorii care au dus la o anumită atenuare a încordării internaționale creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva.

II. Conferința de la Geneva și propunerile guvernului sovietic

Guvernul sovietic a pornit de la premiza că sarcina principală a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri trebuie să fie atenuarea mai departe a încordării internaționale și să contribuie la crearea încrederii necesare în relațiile dintre state. Numai în aceste condiții se poate vorbi serios despre reglementarea problemelor internaționale nerezolvate.

Călăuzită de aceasta, delegația sovietică a declarat, chiar la începutul lucrărilor conferinței de la Geneva, că după părerea guvernului sovietic, sarcina conferinței nu este ca în cadrul ei să se aducă diferite acuzații reciproce, ci să se găsească căi și mijloace noi de slăbire continuă a încordării internaționale și de creare a unei atmosfere de încredere în relațiile dintre state. Am declarat direct că am venit la Geneva cu dorința de a găsi prin eforturi comune rezolvarea problemelor nereglementate și, în ce ne privește, am declarat că sîntem gata să examinăm cu atenție propunerile celorlalți participanți la conferință.

Delegația sovietică a atras de asemenea atenția oamenilor de stat ai S.U.A., Marii Britanii și Franței că ea nu înclină să minimalizeze dificultățile ce stau în calea reglementării problemelor nerezolvate, inclusiv a problemelor Europei și Asiei.

Dacă însă toți participanții au venit la conferință cu dorința de a găsi căile de înlăturare a dificultăților, aceasta este o chezășie sigură că conferința va da rezultate pozitive.

În declarațiile lor introductive făcute la prima ședință, la 18 iulie, șefii guvernelor S.U.A., Franței, Marii Britanii și

(Continuare în pag. 3-a)

Posibilităţi asemănătoare — rezultate diferite

Fabricile de ciment „Temelia"-Oraşul Stalin şi „Stînca"-Brăila sînt întreprinderi cu posibilităţi asemănătoare. Însă într-un fel este gospodărită şi organizată munca la „Temelia", cu totul altfel la fabrica „Stînca". Tocmai de aceea sînt deosebite şi rezultatele în producţie obţinute de colectivele celor două fabrici. Colectivul fabricii „Temelia" şi-a luat, pe această bază, angajamentul să realizeze peste plan pînă la sfîrşitul anului acumulări socialiste în valoare de 228.400 lei, în timp ce fabrica „Stînca" nu şi-a luat nici un angajament.

Bună gospodărire — bune rezultate

Colectivul fabricii de ciment „Temelia" din Oraşul Stalin a desfăşurat în primul semestru al anului o activitate rodnică. Sarcinile de plan la producţia globală au fost realizate în proporţie de 109,8%, iar productivitatea muncii planificată pe cap de muncitor a fost depăşită cu 20,2%. Totodată preţul de cost al producţiei a fost redus cu 25,09% faţă de 18,52%, cît era planificat.

Rezultatele obţinute au fost posibile în primul rînd datorită metodelor juste de gospodărire şi conducere a întreprinderii, antrenării active a întregului colectiv la rezolvarea problemelor legate de mai buna organizare a muncii şi aplicarea experienţei înaintate, de mobilizarea largă a rezervelor interne existente în fabrică pentru mai buna folosire a capacităţilor de producţie şi sporirea rentabilităţii.

Este ştiut că o bună conducere presupune în primul rînd un plan concret, după care să se desfăşoare activitatea. Conducerea fabricii „Temelia" şi-a întocmit un asemenea plan concret prevăzînd o seamă de măsuri tehnico-organizatorice, în mare măsură propuse de muncitori şi tehnicieni în consfătuirile de producţie. Măsurile înscrise în acest plan au urmărit, în primul rînd, să asigure o mai deplină folosire a utilajelor şi agregatelor — deci realizarea unei productivităţi sporite.

Ce a întreprins concret, pe baza planului întocmit, conducerea fabricii „Temelia" pentru a asigura mai deplina folosire a agregatelor? Încă de la începutul anului, conducerea întreprinderii a pus un accent deosebit pe executarea unor reparaţii de bună calitate la agregate, în vederea eliminării întreruperilor neprevăzute, a înlăturării timpilor morţi care s-ar ivi din această pricină. Pentru a se realiza reparaţii de calitate a fost format un colectiv de ingineri şi tehnicieni care a stabilit zilnic soluţiile cele mai potrivite şi timpul optim pentru executarea reparaţiilor. Brigăzile de reparaţii au fost formate atît din muncitori de specialitate — mecanici, lăcătuşi, electricieni etc. — cît şi din muncitorii care lucrează la agregate, în acest fel s-a dat posibilitate muncitorilor care deservesc aceste agregate să le cunoască în amănunt şi să le folosească cît mai bine.

A conduce înseamnă în primul rînd a prevedea. Pentru a preîntîmpina o serie de greutăţi care ar putea împiedica aprovizionarea în bune condiţii a fabricii şi deci desfăşurarea normală a procesului de producţie — conducerea întreprinderii a luat o seamă de măsuri concrete privind asigurarea unei aprovizionări ritmice cu materii prime — calcar, argilă, marnă etc. Anul trecut la fabrica de ciment „Temelia" procesul de producţie era uneori strangulat din cauza lipsei materialului argilos uscat şi a faptului că cel existent nu putea fi trecut prin concasor din cauza umidităţii. Pentru a se înlătura acest neajuns s-a amenajat un stoc de rezervă, iar la carieră s-a fixat o zonă de lucru unde umiditatea este cea mai mică, pentru extragerea materialului argilos. Cînd timpul este frumos se foloseşte material din această zonă, iar cînd plouă se foloseşte din stocurile de rezervă. În felul acesta, concasorul este alimentat cu argilă uscată şi nu se mai înfundă, funcţionînd fără întrerupere.

Un factor important de succes l-a constituit faptul că, în rezolvarea problemelor de producţie, **conducerea fabricii a ştiut să se bazeze pe propunerile venite de jos, din masă, a ştiut să stimuleze propunerile şi iniţiativele muncitorilor.** Vom da un exemplu. Pentru corectarea amestecului de material la această fabrică se foloseşte marnă de Comarnic. Pînă nu de mult, marna era introdusă în fabricaţie prin concasorul cu ciocane. Cînd era necesar, pentru corectarea amestecului, de un procent mai mare de marnă, aceasta nu trecea prin concasor din cauză că era umedă. Astfel dozarea nu era corectă, fapt care dădea loc la fluctuaţii în randamentul cuptoarelor. Acum, pe baza propunerilor muncitorilor, s-a creat o rampă de descărcare pentru marnă, s-a mecanizat sistemul de alimentare cu un excavator, o locomotivă şi vagoneţi, iar marna se introduce în fabricaţie prin valţ. Materialul cu care sînt alimentate cuptoarele de klinker are corecturi regulate, după reţeta de fabricaţie, dozajul făcîndu-se perfect. Aceasta a dus la ridicarea productivităţii muncii.

O deosebită atenţie acordă conducerea tehnică a întreprinderii controlării felului în care este respectat procesul tehnologic. Înainte, de pildă, nu se ţinea cont de tirajul la grătare şi erau perioade cînd, din cauza înfundării şliţurilor cu material umed, cuptoarele aveau un tiraj redus. Materialul se cocea mai greu, obţinîndu-se klinker într-un timp mai îndelungat. În urma curăţirii şliţurilor şi a supravegherii permanente a acestora, tirajul s-a îmbunătăţit şi odată cu aceasta a sporit şi productivitatea muncii, s-a redus consumul specific de metan pe tona de klinker.

Toate aceste măsuri au asigurat o bună funcţionare a agregatelor, o producţie ritmică şi îndeplinirea sarcinilor de plan zi de zi, decadă cu decadă, realizîndu-se o justă corelaţie între toţi indicii planului. În cinstea zilei de 23 August, colectivul fabricii de ciment „Temelia" a intensificat lupta pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii, pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime şi materiale, astfel încît pînă la sfîrşitul anului să poată da patriei acumulări socialiste peste plan în valoare de 228.400 lei. În întrecerea socialistă se afirmă mereu noi muncitori şi tehnicieni fruntaşi în producţie, cum sînt cocătorii Aurel Moldovan, Batter Gheorghe, morarii Hoszu Domokos, Handra Iosif, Aranyosi Iuliu, mecanicii excavatorişti Ferencz Iosif, Muscă Ion şi alţii, care constituie mîndria întregului colectiv.

Sprijinind activitatea conducerii, organizaţia de partid acordă mare atenţie îndrumării politice a întrecerii. Ea îşi exercită dreptul de control asupra activităţii economice a întreprinderii, cerînd periodic conducerii administrative dări de seamă asupra celor mai importante probleme: cu privire la aplicarea propunerilor făcute de muncitori şi tehnicieni cu prilejul consfătuirilor de producţie; cum se ocupă de studierea şi răspîndirea experienţei muncitorilor fruntaşi; cu privire la introducerea micii mecanizări etc. Organizaţia de partid s-a îngrijit ca conducerea întreprinderii să defalce din timp sarcinile de plan pe oameni şi agregate, iar comitetul de întreprindere să-i ajute pe muncitori şi tehnicieni să-şi formuleze angajamente concrete în cadrul consfătuirilor de producţie care se ţin la începutul de lună, angajamente bazate pe posibilităţile fiecărui loc de muncă. Comitetul de întreprindere a mai fost îndrumat să organizeze o largă publicitate în jurul întrecerii socialiste.

Cînd munca se desfăşoară la voia întîmplării

Cu totul altele sînt rezultatele la fabrica de ciment „Stînca"-Brăila. De multă vreme, colectivul acestei fabrici n-a reuşit să-şi realizeze sarcinile de plan. În primele şase luni ale acestui an, sarcinile de plan la klinker au fost realizate numai în proporţie de 96,6%, iar la ciment în proporţie de 92,2%. Şi în această fabrică lucrează muncitori şi tehnicieni cu înaltă calificare, cunoscători ai procesului de producţie. Cum se face totuşi că această întreprindere este mult rămasă în urmă?

Principala cauză a nerealizării sarcinilor planului de producţie o constituie modul general în care directorul fabricii (tov. St. Nicolescu) şi inginerul şef (tov. Grigore Onofrenco) se ocupă de conducerea şi gospodărirea întreprinderii. Faptul că conducerea întreprinderii nu s-a preocupat în suficientă măsură de buna aprovizionare cu materii prime a dus la nerealizarea indicilor de folosire a agregatelor, la depăşirea consumurilor specifice de energie, la depăşirea preţului de cost. În loc să fie o întreprindere rentabilă, care să asigure statului acumulări socialiste, fabrica de ciment „Stînca"-Brăila trăieşte pe seama altor întreprinderi.

Problema aprovizionării cu calcar şi argilă a împiedicat timp de mai mulţi ani buna desfăşurare a procesului de producţie. Cu toate sezisările repetate ale muncitorilor, pînă în prezent n-au fost luate măsuri pentru îmbunătăţirea muncii la cariere. Munca la cariere n-a fost mecanizată, nu s-au căutat soluţii pentru folosirea micii mecanizări şi pentru perfecţionarea procesului tehnologic. Şi acum productivitatea muncii la carieră este foarte scăzută. Operaţia cea mai importantă o constituie încărcarea calcarului pe şlepuri, pentru a fi transportat la fabrică. Această operaţie este executată manual. Conducerea fabricii se văicăreşte că n-are asigurată cantitatea de materie primă necesară, fără însă a lua măsuri pentru îmbunătăţirea muncii în cariere. Cu toate că de aproape 2 ani s-a preconizat instalarea unei mori brute la carieră pentru a se putea mecaniza operaţiile de încărcare, nici pînă acum această moară, care se află în curtea fabricii, n-a fost instalată. Atîta timp cît încărcarea calcarului pe şlepuri se va face cu mijloace primitive, fabrica de ciment „Stînca"-Brăila nu-şi va putea îndeplini ritmic sarcinile de plan. Dar această schimbare a metodelor de încărcare în şlepuri a calcarului la carieră nu va cădea din cer, ci ea se va înfăptui numai atunci cînd conducerea fabricii va stărui în studierea acestei probleme, va antrena în rezolvarea ei pe cei mai pricepuţi muncitori şi tehnicieni din întreprindere.

Tot la cariera fabricii de ciment „Stînca"-Brăila se ivesc greutăţi în munca brigăzilor din cauza proastei întreţineri şi executării unor reparaţii necorespunzătoare la maşinile şi utilajele existente.

Lipsuri serioase există şi în ceea ce priveşte organizarea muncii în fabrică. Cauza o constituie, în primul rînd, faptul că directorul şi inginerul şef nu controlează cum este respectat procesul tehnologic. Din această pricină materialul adesea nu este bine granulat şi necesită un proces mai îndelungat de coacere. La cuptoarele de klinker se formează deseori „inele" necesitînd ore întregi pentru arderea lor. Din cauză că făina este de proastă calitate, se obţine greu lipitura căptuşelii cuptorului. Toate acestea au făcut ca indicii de utilizare la cuptoarele de klinker să nu fie realizaţi în primul semestru.

Consumurile specifice ridicate, productivitatea muncii scăzută şi folosirea incomplectă a capacităţii utilajului au făcut ca preţul de cost al producţiei în primul semestru al anului, în loc să fie redus cu 17,04%, să fie depăşit cu 7,20%.

Nerealizarea planului de producţie la fabrica de ciment „Stînca"-Brăila oglindeşte totodată şi munca slabă desfăşurată de organizaţia de bază. Organizaţia de bază n-a acordat atenţie întrecerii socialiste pentru că — spun tovarăşii din biroul organizaţiei de bază — nu sînt condiţii ca muncitorii să-şi poată lua angajamente!?!

Comitetul de întreprindere, lipsit de îndrumarea şi de sprijinul biroului organizaţiei de bază, a neglijat complect problemele întrecerii, nu s-a preocupat de popularizarea fruntaşilor şi a experienţei lor în producţie.

Pentru situaţia existentă la fabrica de ciment „Stînca"-Brăila poartă o mare răspundere şi conducerea Direcţiei Generale a Industriei Lianţilor din cadrul Ministerului Industriei Materialelor de Construcţii. Conducerea acestei direcţii cunoaşte de mult timp situaţia de la fabrica „Stînca", însă n-a luat nici o măsură pentru înlăturarea deficienţelor, n-a acordat conducerii întreprinderii ajutor concret pentru a-şi îmbunătăţi metodele de conducere şi gospodărire. Oare cît timp va trebui să treacă pînă ce conducătorii acestei direcţii se vor hotărî să acorde sprijinul cuvenit fabricii de ciment „Stînca"-Brăila?

Urmînd exemplul fabricii de ciment „Temelia"-Oraşul Stalin în ceea ce priveşte gospodărirea întreprinderii, conducerea fabricii de ciment „Stînca"-Brăila va putea face ca în scurt timp această întreprindere să devină rentabilă, să asigure statului acumulări socialiste.

GH. RADEL

Să fie grăbit treierişul în raionul Deta!

În ultimele zile, pe ogoarele comunelor raionului Deta doar ici-colo se mai putea vedea cîte un lan de grîu nesecerat. Pentru succesele obţinute la seceriş, raionul Deta este socotit fruntaş pe regiune.

Era firesc ca rezultatele obţinute la seceriş să constituie pentru conducătorii raionului un stimulent în munca politico-organizatorică în vederea grăbirii strîngerii recoltei. Din păcate, aceasta nu s-a întîmplat. Succesele obţinute au stîrnit la unii conducători ai raionului o stare de mulţumire şi autolinişire. Ei socotesc că greul a trecut şi că lucrurile vor merge de la sine. Dar căile stau şiruri-şiruri pe cîmp, iar în cele mai multe comune şi unităţi agricole socialiste treierişul a rămas în urmă. Cu toate acestea, zilele trecute tov. Ladislau Giuricici, secretar al comitetului raional de partid, bazîndu-se pe faptul că în raion s-a secerat 96% din recoltă, socotea că nu poate fi vorba de vreo rămînere în urmă; dacă totuşi treierişul a întîrziat, „aceasta se datorează unor condiţii obiective". Asemenea păreri sînt exprimate şi de alţi conducători ai raionului Deta.

După un vechi obicei, conducătorii raionului Deta nu s-au preocupat deodată de toate problemele strîngerii recoltei ci le-au luat pe rînd: întîi secerişul, apoi, după terminarea secerişului — treierişul ş.a.m.d. Din această cauză, deşi secerişul a început în primele zile ale lunii iulie şi cele mai multe gospodării ţărăneşti şi unităţi agricole socialiste terminaseră această lucrare încă de la mijlocul lunii, pînă la 30 iulie nu se cărase la arie decît 30% din recoltă şi nu se treierase decît 15%.

În timp ce grînele stau pe mirişte, o mare parte a atelajelor sînt folosite la munci care nu sînt atît de urgente, iar zeci de batoze din raion, fie că nu sînt folosite de loc, fie că treieră cantităţi mici de cereale. Este adevărat că ploile din ultimul timp au îngreunat întrucîtva lucrările de cărat la arie şi treieriş. Dacă s-ar fi desfăşurat însă o intensă muncă politică pentru a se explica fiecărui ţăran muncitor că întîrzierea treierişului prici-nuieşte pagube, zilele şi orele bune de lucru ar fi fost folosite mai bine şi rezultatele la treieriş ar fi fost cu totul altele.

Despre aceasta vorbesc cu putere faptele, experienţa unităţilor agricole socialiste şi a ţăranilor muncitori fruntaşi. De exemplu, la gospodăria de stat din Jamu Mare întregul colectiv s-a preocupat ca odată cu seceratul să se facă şi treierişul. Folosind din plin combinele şi secerătorile-legători şi organizînd cîte două schimburi la cele 5 batoze, muncitorii din această gospodărie au treierat grîul în proporţie de 70% şi au terminat treieratul orzului.

Rezultate bune au obţinut şi colectiviştii din Şemlacu Mare care, printr-o bună organizare a muncii, au terminat complect seceratul şi treieratul şi au dezmiriştit şi arat o suprafaţă de 115 ha. Ţăranul muncitor Gh. Maruşca din comuna Jebel şi-a cărat recolta la arie imediat după seceriş şi a ajutat şi pe Ana Murgu să-şi care recolta; Alexandru Brosman şi alţii au terminat treierişul şi şi-au predat cotele datorate statului. Asemenea exemple sînt multe în raion.

Experienţa bună în ceea ce priveşte organizarea muncii la arie şi folosirea batozelor n-a fost însă popularizată, iar unele sfaturi populare n-au luat măsuri organizatorice pentru buna desfăşurare a treierişului. În comuna Jebel, de pildă, 6 batoze (dintre care 2 ale S.M.T.-ului din Ciacova) au stat nefolosite aproape 2 săptămîni din cauză că nu s-a organizat transportul recoltei la arie. În ultimele 4—5 zile, de cînd a început treierişul, cele 5 batoze puse în funcţiune au treierat la un loc ceva mai mult decît norma de lucru pentru o singură zi; o batoză nu fusese pusă în funcţiune pînă la începutul lunii august.

În comuna Peciu Nou există o arie electrificată, unde se poate treiera ziua şi noaptea. La această arie, o batoză a stat nefolosită 8 zile, timp suficient pentru a se treiera 40% din recolta ţăranilor muncitori din comună. Organizaţia de bază şi sfatul popular comunal n-au întreprins nimic pentru a lămuri pe ţăranii muncitori să grăbească căratul la arie. Preşedintele comitetului executiv al sfatului popular, tov. Ladislau Baican — care răspunde de mersul lucrărilor de treieriş în raza comunei — are o atitudine de nepăsare, socotind că treierişul nu este întîrziat.

Sînt şi lipsuri de altă natură, care duc la întîrzierea treieratului. În comuna Giulvăz, de pildă, deşi secerişul şi căratul la arie au fost terminate la 30 iulie, treieratul a întîrziat din cauză că S.M.T. din Peciu Nou n-a trimis batoza la vreme.

Întîrzierea treierişului în raionul Deta se datoreşte slabei activităţi a sfatului popular raional. Unii membri ai comitetului executiv şi-au îndeplinit sarcinile în mod formal, birocratic. Trecînd în fugă prin comune, ei s-au interesat doar de unele date privind mersul secerişului, fără a se sezisa măcar că batozele stau zile de-a rîndul nefolosite. Acelaşi lucru se poate spune şi despre unii activişti ai comitetului raional de partid.

În faţa Comitetului raional de partid Deta şi a sfatului popular raional stă sarcina de a lua neîntîrziat măsuri pentru intensificarea muncii politico-organizatorice în vederea grăbirii căratului la arii şi a treierişului. Organizaţiile de bază şi comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să lămurească pe ţăranii muncitori că fiecare zi şi fiecare oră pierdută poate pricinui pagube. În condiţiile din acest an, cînd cad ploi multe, grînele care stau prea mult pe cîmp încolţesc şi se strică, acest fapt păgubind pe producătorul respectiv şi economia naţională.

În raionul Deta există suficiente garnituri de treier, atelaje şi oameni harnici. Trebuie asigurat ca fiecare batoză să fie folosită din plin din zori şi pînă-n noapte, iar acolo unde există posibilităţi să se creeze condiţii ca să se treiere şi noaptea. Folosind din plin posibilităţile existente, oamenii muncii de pe ogoare din raionul Deta pot termina treierişul în scurt timp şi obţine noi succese în lupta pentru o recoltă bogată.

KLEIN DINKA
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Timişoara

Editarea lucrărilor lui Friedrich Engels în ţara noastră

La 5 august se împlinesc 60 de ani de la moartea lui Friedrich Engels.

În ţara noastră, din lucrările lui Engels au fost editate pînă acum, în limba română, 12 titluri într-un tiraj de 890.000 de exemplare. Astfel au fost tipărite lucrările: „Anti-Dühring" — două ediţii în 65.000 de exemplare, „Dezvoltarea socialismului de la utopie la ştiinţă" — două ediţii în 83.000 de exemplare, „Ludwig Feuerbach şi sfîrşitul filozofiei clasice germane" — trei ediţii în 100.000 de exemplare, „Rolul muncii în procesul de transformare a maimuţei în om" — două ediţii în 130.000 de exemplare, „Originea familiei, a proprietăţii private şi a statului" — trei ediţii într-un tiraj de 170.000 de exemplare.

Au fost editate de asemenea lucrările: „Despre materialismul istoric" în două ediţii, „Situaţia clasei muncitoare din Anglia", „Dialectica naturii" şi altele.

Dintre lucrările scrise de Fr. Engels împreună cu K. Marx au apărut în limba română: „Manifestul Partidului Comunist" în 5 ediţii, într-un tiraj de 268.000 de exemplare, „Opere alese în două volume", din care vol. I în două ediţii. A fost tipărită şi lucrarea „Despre artă şi literatură".

În Editura de stat pentru literatură politică se pregăteşte acum ediţia a III-a a lucrării lui Fr. Engels „Anti-Dühring" şi traducerea lucrării „Ideologia germană" de K. Marx şi Fr. Engels. Se află în curs de apariţie vol. II — ediţia a II-a — al „Operelor alese în două volume" ale lui K. Marx şi Fr. Engels.

(Agerpres)

Copilărie fericită

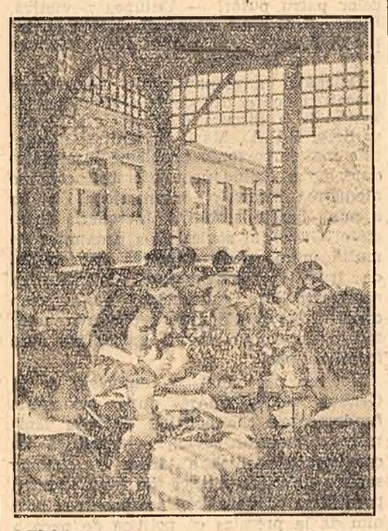

Înainte vreme, mulţi erau acei copii de oameni ai muncii care, din pricină că părinţii trudeau din greu în uzinele capitaliştilor şi n-aveau timp să se ocupe de educaţia lor, îşi petreceau copilăria chinuită pe maidane.

Azi, sub atenta supraveghere a educatoarelor, la căminul uzinelor „23 August" copiii muncitorilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din întreprindere primesc o educaţie îngrijită.

Jurnal cinematografic despre deschiderea conferinţei de la Geneva

Cu începere de simbătă 6 august, la cinematograful „Timpuri Noi" va rula jurnalul romînesc de actualităţi nr. 31. Primele imagini ale filmului înfăţişează deschiderea conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri. Jurnalul, care cuprinde şi alte subiecte, va rula şi la celelalte cinematografe din Capitală şi din ţară începînd de luni 8 august.

(Agerpres)

În cinstea Zilei minerului

ORADEA (coresp. „Scînteii"). — Antrenaţi în întrecerea socialistă, minerii din bazinul carbonifer Derna-Tătăruş din regiunea Oradea obţin zi de zi noi succese în cinstea Zilei minerului. În cadrul schimbului de onoare organizat în ziua de 28 iulie, minerii din acest bazin carbonifer au dat peste plan însemnate cantităţi de cărbune. În fruntea întrecerii socialiste se află minerii de la mina Vărzari, care în această zi au extras zeci de tone cărbune peste sarcinile de plan. La obţinerea acestor rezultate o contribuţie de seamă au dat minerii Gavril Caraba şi Nicolae Ardeleanu.

Rezultate frumoase s-au obţinut şi la mina Budoiu unde minerii Sipos Gavril, Koloman Ştefan şi mulţi alţii şi-au depăşit considerabil sarcinile de plan în ziua schimbului de onoare.

Un nou agregat electric pentru industria forestieră construit în ţară

De curînd, constructorii de la uzinele de maşini şi utilaje electrice „Clement Gottwald" din Capitală au terminat, după modele şi documentaţie sovietică, execuţia primului lot experimental de agregate electrice de tăiat copaci. Noul produs al industriei electrotehnice este compus dintr-un grup electrogen de 10 KVA la 200 Hz., frecvenţă de patru ori mai mare decît a reţelelor industriale, un tablou de distribuţie şi trei fierăstraie electrice. Grupul electrogen şi tabloul sînt aşezate pe o placă de fundaţie pusă pe tălpi. Astfel se creează posibilitatea folosirii agregatului şi în locurile accidentate din păduri. Un grup electrogen poate să acţioneze simultan pînă la trei fierăstraie electrice care pot doborî copacii pe o rază de 200 m.

La execuţia primului lot de agregate electrice de tăiat copaci au adus o importantă contribuţie tinerii din brigada lui Haralambie Ionescu şi muncitorii Constantin Mateescu, Marin Marin şi Gheorghe Raţă.

În întreprinderea „Clement Gottwald" s-a organizat un atelier pentru fabricarea în serie a agregatelor electrice de tăiat copaci, destinate exploatărilor forestiere.

(Agerpres)

Cronica cinematografică

„Salariul groazei"

Într-un orăşel — Las Piedras — situat undeva, într-o ţară oarecare din America Latină, încezesc irosindu-şi viaţa cîţiva emigranţi originari din vechiul şi din noul continent. Întîlnim între ei francezi şi americani, italieni şi germani — aventurieri veroşi, urmăriţi de justiţie, alături de oameni cinstiţi, care au eşuat pe aceste meleaguri în căutarea unui „rost în viaţă", pe care nu l-au putut găsi în ţările lor.

Fiecare a venit aci cu planuri de viitor, cu speranţe şi iluzii, care s-au spulberat însă de îndată ce au făcut cunoştinţă cu realitatea crudă a acestui „El Dorado". Fără bani, aflaţi la discreţia companiei petrolifere „Southern Oil Company", la sute şi mii de kilometri de centrele civilizate, emigranţii s-au trezit într-o adevărată închisoare fără gratii, condamnaţi la supliciul foamei şi umilinţei. Mizeria, bolile, lipsa de perspective—iată trăsătura comună a existenţei lor. Iar atunci cînd compania americană ce exploatează zăcămintele petrolifere din apropiere de Las Piedras anunţă că are nevoie de şoferi experimentaţi, care să transporte o mare cantitate de nitroglicerină—necesară pentru stingerea unor sonde incendiate — nu miră pe nimeni faptul că emigranţii se luptă pentru a fi angajaţi, deşi ştiu că de cele mai multe ori asemenea transporturi şi însoţitorii lor sar în aer înainte de a ajunge la destinaţie...

Miezul filmului îl constituie tocmai înfăţişarea, deosebit de dramatică, a acestui tîrg odios: zdrobiţi sufleteşte, nevăzînd nici o altă posibilitate de scăpare din iadul colonial, cîţiva oameni îşi vînd viaţa pe dolari — „salariul groazei" — angajîndu-se într-o întreprindere ale cărei perspective de reuşită sînt infime.

Plecînd de la o povestire a scriitorului Georges Arnaud, regizorul Henri Georges Clouzot redă în filmul „Salariul groazei" întreaga tragedie a acestor oameni ajunşi în pragul disperării. Este nu numai o relatare zguduitoare a suferinţelor, a încercărilor prin care trec cei patru însoţitori ai transportului de nitroglicerină, ci, în primul rînd, o ascuţită critică socială la adresa capitalismului, reprezentat în film prin compania petroliferă „S.O.C.".

Filmul începe printr-o colorată prezentare a locurilor şi a oamenilor din Las Piedras, scoţînd în relief mizeria sfîşietoare, caracteristică ţărilor ce poartă jugul colonial. O seamă de amănunte sugestive — copii zdrenţăroşi şi murdari jucîndu-se pe strada plină de gropi şi băltoace, cerşetori, vînzători ambulanţi trăgînd de căpăstru măgăruşi costelivi, apoi „Jeepuri" ale lui „Southern Oil Company" trecînd în plină viteză şi împroşcînd cu noroi oameni şi animale — dau acestei prezentări un caracter deosebit de autentic, de convingător. Obiectivul aparatului de filmat se opreşte asupra terasei unui mic restaurant unde-şi pierd vremea cîţiva oameni lipsiţi de ocupaţie. Atmosfera este apăsătoare. Toţi sînt puşi pe harţă. Frînturi de discuţii purtate în diferite limbi dezvăluie identitatea acestor emigranţi, precum şi preocupările lor: cum să găsească ceva de lucru, indiferent ce... Rînd pe rînd, facem cunoştinţă cu eroii principali ai filmului: Mario (Yves Montand), Bimba (Peter van Eick), Jo (Charles Vanel) şi Luigi (Folco Lulli) — pe care-i vom urmări mai tîrziu conducînd autocamioanele încărcate cu explozibil.

Un merit de seamă al realizatorilor filmului îl constituie felul în care izbutesc să caracterizeze personajele, să le contureze din punct de vedere psihologic. De pildă, Jo — prototipul aventurierului lipsit de scrupule. Îl vedem descinzînd din avion mîndru, sfidător, sigur pe sine. Apoi, încercînd să „joace tare" într-o discuţie cu americanul O'Brien, conducătorul exploatării petrolifere, sau, la restaurant, făcînd o demonstraţie de curaj — impresionantă dar gratuită — demonstraţie în care mizează pe slăbiciunea şi nehotărîrea adversarului său, Luigi. Dar cît de slab este în realitate Jo vedem abia atunci cînd acesta este pus în faţa unor primejdii adevărate, atunci cînd într-adevăr îşi simte viaţa în pericol, cînd transportă nitroglicerina. În ce-l priveşte însă pe Luigi, acesta la restaurant nu vrea să se răfuiască cu Jo, deşi Jo îl provoacă: nu sînt asasin! spune el. În schimb, cîtă tărie şi cît curaj dovedeşte Luigi în timpul transportării explozibilului!

Mario, un tip abrutizat de condiţiile unei vieţi ciinesti, păstrează ca o relevă sfîntă un bilet de metro — mărturie a dragostei de patrie şi a speranţelor că, în cele din urmă, va reuşi să se reîntoarcă în Franţa. Despre Bimba, filmul ne lasă să credem că a fugit din Europa din pricina terorii fasciste. Pe el moartea nu-l înspăimîntă: a trecut prin momente mai grele în lagărele de muncă naziste...

...Iată-i pe toţi patru, împreună, la sediul companiei petrolifere. O'Brien le atrage atenţia asupra riscului colosal pe care-l comportă transportarea nitroglicerinei. „Nu avem camioane speciale, iar drumul este prost. Cea mai mică zguduitură înseamnă moartea: dacă vreţi, puteţi renunţa". „Cinstit din partea lui" — am putea spune, dacă nu l-am fi auzit cu puţin timp înainte pe acelaşi O'Brien asigurîndu-şi compatrioţii că emigranţii vor accepta orice fel de risc. „Aţi suferit vreodată de foame? — îi întreabă el pe ceilalţi conducători ai companiei. — Pentru o plată bună aceşti vagabonzi ar căra nitroglicerina şi în spinare. Şi, în plus, nu sînt nici sindicalizaţi şi nici familie n-au. Aşa că n-o să aibă nimeni nici o pretenţie după moartea lor". Într-un scurt episod, filmul scoate în relief toată fărîmicia acestui tipic reprezentant ai trusturilor, pentru care viaţa oamenilor n-are nici o valoare.

Şi într-o liniţte apăsătoare, în care nu se aude decît uruitul motoarelor, sinistrul convoi se pune în mişcare: pînă la sonda în flăcări sînt de parcurs 500 de kilometri. Măcar unul din cele două autocamioane trebuie să răzbească — socotesc funcţionarii de la „S.O.C.". Dar care?

Regizorul şi scenaristul Clouzot foloseşte în filmul „Salariul groazei" o seamă de procedee care îl ţin pe spectator în tensiune.

Din păcate, regia abuzează uneori de aceste procedee prezentînd unele amănunte — ca, de pildă, în episodul traversării lacului de petrol — care frizează naturalismul. Fără îndoială că aceasta face ca, mai ales în a doua jumătate a filmului, latura demascatoare să scadă din intensitate, ducînd la o oarecare estompare a adevăratului conflict al filmului — dintre sistemul capitalist şi omul strivit şi schilodit sufleteşte de mizerie şi exploatare.

În general, însă, măiestria şi inventivitatea regizorului nu se reduc la rezolvarea ingenioasă a unor amănunte, ci aduc o contribuţie considerabilă, determinantă, la reuşita întregului film, la sublinierea conţinutului său de idei.

...După ce parcurge o mare parte a drumului, primul autocamion — în care se aflau Luigi şi Bimba — sare în aer. Jo, grav rănit, moare cu puţin înainte de a ajunge la destinaţie. Singurul supravieţuitor, Mario, se sfîrşeşte şi el — la întoarcere — într-un accident stupid, subliniind parcă inutilitatea, absurditatea sacrificiului făcut de el şi de tovarăşii săi. În schimb, „Southern Oil Company" a reuşit să-şi salveze sonda, făcînd să explodeze la gura ei 400 kg. de nitroglicerină. „Grăbiţi-vă — le-a strigat O'Brien la plecare celor 4 şoferi. Fiecare minut de întîrziere ne costă o grămadă de dolari..."

★

Pentru calităţile sale artistice, pentru măiestria interpreţilor săi, filmul „Salariul groazei" a fost distins în anul 1953 cu marele premiu al Festivalului cinematografic internaţional de la Cannes. Pentru conţinutul său realist demascator, filmul şi-a atras mînia unor capitalişti din S.U.A., care, simţindu-se probabil vizaţi, au dezlănţuit o adevărată campanie împotriva lui. Iată două confirmări concludente ale valorii acestei producţii cinematografice franco-italiene, primite cu mult interes de spectatorii din ţara noastră.

D. COSTIN

Numeroşi ţărani muncitori păşesc pe drumul întovărăşirilor agricole

SUCEAVA. — Zilele trecute a avut loc în satul Blîndeşti, raionul Botoşani, festivitatea inaugurării unei întovărăşiri agricole. 20 de familii de ţărani muncitori şi-au unit pămîntul pentru a-l lucra mai bine cu ajutorul S.M.T.-ului, spre a obţine producţii sporite la ha. Primii care s-au înscris în întovărăşire au fost comuniştii Lazăr Gîlcă, Gheorghe Chihaia şi ţăranii muncitori Constantin Baciu şi Gheorghe Sandu. Întovărăşirii agricole i-au dat numele „Drumul socialismului" şi au ales în comitetul de conducere oameni vrednici ca Teodor Plugaru şi Lazăr Caţichi.

Membrii întovărăşirii şi-au luat angajamentul să muncească din toate puterile pentru obţinerea unor recolte mari, astfel ca roadele muncii lor să convingă şi pe ceilalţi ţărani muncitori din sat să se înscrie în întovărăşire.

★

IAŞI. — Un număr de 16 familii de ţărani muncitori din satul Stroeşti, raionul Paşcani, convingîndu-se de avantajele lucrării pămîntului pe suprafeţe mari şi cu ajutorul maşinilor S.M.T., au hotărît să-şi unească pămîntul într-o întovărăşire agricolă. Zilele trecute, într-o atmosferă sărbătorească, a avut loc inaugurarea întovărăşirii căreia i-au dat denumirea „23 August". În întovărăşire s-au înscris, printre alţii, ţăranii muncitori Nicolae Bejan, Constantin Parasca, Nicolae Anicăi, Dumitru Iacob, Constantin Uţanu şi alţii. Întovărăşiţii au adus o suprafaţă de 17 ha teren arabil. Preşedinte al întovărăşirii a fost ales ţăranul muncitor Parasca Constantin.

De curînd au mai fost formate întovărăşiri agricole în comuna Movileni, în satele Gropniţa, Goeşti etc. În prezent, în regiunea Iaşi 4500 de ţărani muncitori, constituiţi în 240 de întovărăşiri agricole, lucrează în comun o suprafaţă de aproape 12.000 hectare.

★

CRAIOVA. — Zilele trecute, la îndemnul şi după pilda comuniştilor, un grup de tineri din Urzica Mare au hotărît să-şi unească pămînturile într-o întovărăşire agricolă. Noua întovărăşire — a treia din satul lor — are o suprafaţă de 43 ha. teren. La dorinţa tineretului i s-a dat numele eroului utecist Vasile Roaită.

În ultimele 45 de zile, în regiunea Craiova au fost înfiinţate 43 de noi întovărăşiri, în care s-au înscris aproape 800 de ţărani muncitori. Astăzi în întreaga regiune sînt 635 de întovărăşiri agricole, care cuprind 23.692 de familii. Cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-urilor, membrii acestor întovărăşiri lucrează 25.843 ha. de teren agricol.

★

BACĂU. — În cursul săptămînii trecute în raionul Buhuşi au luat fiinţă două noi întovărăşiri agricole. În întovărăşirea din comuna Bahna au intrat 20 familii, iar în cea din comuna Blăgeşti — 32 familii.

★

GALAŢI. — Organizaţia de bază din comuna Ceatalchioi, raionul Tulcea, a desfăşurat o temeinică muncă de lămurire în rîndul ţăranilor muncitori pentru formarea unei întovărăşiri agricole. Munca nu a fost zadarnică. În scurt timp, 19 familii de ţărani muncitori au făcut cerere de a se forma şi în comuna lor o întovărăşire agricolă. Duminică 31 iulie la sărbătoarea de inaugurare a întovărăşirii au venit numeroşi ţărani muncitori din satele Pătlăgeanca, Săiceni şi Lascăr Catargiu. Întovărăşiţii şi-au unit la un loc o suprafaţă de 28 hectare teren arabil. La propunerea tov. Andrei Holoştenco adunarea generală a dat întovărăşirii denumirea „Drumul socialismului". În comitetul de conducere au fost aleşi Gheorghe Cernescu, preşedinte, şi Andrei Holoştenco, secretar. Chiar a doua zi întovărăşiţii au şi pornit să muncească cu mai mult spor.

CEA DE-A 3-A SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1-a)

Uniunii Sovietice și-au expus punctele de vedere asupra principalelor probleme ale situației internaționale și asupra sarcinilor conferinței. Totodată, au fost formulate considerațiunile asupra problemelor care trebuie să fie discutate.

Toți participanții la conferință s-au pronunțat pentru discutarea următoarelor probleme: problema germană, problema dezarmării, problema securității europene, problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest.

Din păcate, propunerea noastră de a se discuta în cadrul conferinței problemele Asiei și Extremului Orient nu a fost adoptată deși caracterul actual al acestor probleme este evident, dacă privim faptele drept în față.

Se înțelege de la sine că delegația sovietică nu a putut accepta discutarea problemei situației din țările Europei răsăritene, precum și a problemei „comunismului internațional". Noi am arătat că a ridica la această conferință problema situației din țările Europei răsăritene înseamnă să fim împinși spre un amestec în treburile interne ale acestor state.

Or, se știe prea bine că regimul democrat-popular din aceste țări a fost instaurat de popoarele înseși, pe baza liberei exprimări a voinței lor. În afară de aceasta, nimeni nu ne-a împuternicit să examinăm situația din aceste țări. În ce privește problema „comunismului internațional", cu care se obișnuiește pe alocuri să fie speriați oamenii naivi, noi am declarat că conferința de la Geneva a fost convocată pentru discutarea problemelor relațiilor dintre state și nu pentru discutarea activității cutăror sau cutăror partide politice din diferite țări sau a relațiilor dintre aceste partide. Pornind de la aceasta trebuie să considerăm că ridicarea acestei probleme la conferința șefilor guvernelor este nelalocul ei.

Referindu-ne la fondul propunerilor pe care guvernul sovietic le-a prezentat spre examinare conferinței de la Geneva, trebuie să ne oprim în primul rînd asupra propunerilor în problemele legate de asigurarea securității în Europa.

Uriașa însemnătate a acestei probleme este explicabilă. Experiența istoriei arată că războaiele cele mai sîngeroase și mai pustiitoare au avut loc în Europa. Tocmai în Europa au început atît primul cît și cel de-al doilea război mondial care s-au extins asupra altor țări și continente și care au adus omenirii pierderi și distrugeri materiale incalculabile. Toate acestea arată ce însemnătate uriașă ar avea pentru cauza păcii generale crearea în Europa a unui sistem de trainică securitate.

Guvernul sovietic a considerat și consideră că cea mai sigură cale pentru asigurarea securității în Europa ar fi încheierea unui tratat general european sau, cum spunem noi, crearea unui sistem de securitate colectivă cu participarea tuturor statelor europene și a Statelor Unite ale Americii. Crearea unui asemenea sistem de securitate, în locul grupărilor militare ale unor state europene îndreptate împotriva altor state europene, ar corespunde intereselor tuturor popoarelor Europei, pe care politica de creare a unor grupări militare le-a împins nu odată în prăpastia războiului.

Anul trecut, cînd am formulat această propunere, unele state occidentale ne-au declarat că propunerea sovietică nu le satisface, deoarece ea distruge sistemul blocurilor militare create de ele, chipurile, în interesul apărării. Cu acest prilej, ele au manifestat o grijă deosebită pentru soarta grupării Nord atlantice, afirmînd că N.A.T.O. nu urmărește decît scopuri defensive. Ținînd seama de aceste afirmații, guvernul sovietic a hotărît la timpul său să adere la această organizație, întrucît participarea la o organizație care urmărește scopuri defensive corespunde întru totul intereselor noastre.

Uniunea Sovietică a întreprins încercări concrete de a intra în N.A.T.O. și a adresat o notă corespunzătoare puterilor participante la N.A.T.O. Printr-o notă oficială ni s-a refuzat însă primirea. Aceasta nu putea să nu provoace alarma întemeiată și accentuarea vigilenței din partea Uniunii Sovietice. Era clar că țelurile N.A.T.O. nu corespund nici pe departe declarațiilor despre caracterul defensiv al acestei organizații.

Ținînd seama de faptul că guvernele unor state nu vor să despartă, cel puțin în prezent, de blocurile militare create de ele, și dorind să ușurăm realizarea unei înțelegeri între statele interesate, noi am prezentat la conferința de la Geneva o nouă propunere privind crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Noi am propus ca crearea acestui sistem de securitate să fie împărțită în două perioade.

Pentru perioada întîia urmează să rămînă în vigoare și tratatul Atlanticului de Nord, și acordurile de la Paris, și tratatul de la Varșovia. În același timp, toate statele care fac parte din aceste grupări trebuie, potrivit propunerii noastre, să fie legate de obligația de a se abține de la folosirea forței armate unul împotriva altuia și de a rezolva toate litigiile care se pot ivi între ele, numai prin mijloace pașnice.

Propunerile noastre prevedeau în continuare că, pînă la realizarea unui acord cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, precum și la retragerea trupelor străine de pe teritoriile țărilor europene, statele participante la securitatea colectivă din Europa trebuie să se oblige să nu ia nici un fel de măsuri îndreptate spre sporirea efectivului forțelor lor armate de pe teritoriile altor state europene.

În sfîrșit, propunerile sovietice au avut în vedere ca statele participante la securitatea colectivă din Europa să se consulte între ele de fiecare dată cînd situația va cere acest lucru, pentru a nu admite crearea unei situații amenințătoare în Europa și pentru a întreprinde de comun acord măsuri în vederea menținerii păcii.

În felul acesta, propunerile sovietice țin seama pe de o parte de situația reală creată în Europa astăzi, cînd există grupări militare de state, iar pe de altă parte, asigură, în cazul adoptării acestor propuneri, coexistența pașnică a statelor europene. Totodată în prima etapă nici unul din aceste state nu-și asumă altă obligație, în baza tratatului de securitate colectivă, în afară de aceea de a nu folosi forța armată.

Aceste propuneri prezintă și avantajul că oferă posibilitatea de a se verifica în acțiune, în decursul unei anumite perioade de timp, sistemul bazat pe eforturile comune, îndreptate spre menținerea păcii ale tuturor statelor europene, chiar dacă aceste eforturi sînt limitate în ce privește proporțiile.

În a doua perioadă, statele menționate, firește, ar trebui să-și asume în întregime, în conformitate cu tratatul respectiv, obligațiile legate de crearea sistemului de securitate colectivă în Europa. În conformitate cu aceasta, ar trebui să înceteze total și concomitent valabilitatea tratatului Atlanticului de Nord, acordurilor de la Paris și tratatului de la Varșovia, iar grupările create pe baza acestora ar trebui să fie lichidate și înlocuite cu sistemul general european de securitate colectivă.

La Geneva ne-am pronunțat pentru aceea ca în cele din urmă pe teritoriile statelor europene să nu rămînă trupe străine și ca, în această privință, să se restabilească situația care a existat înaintea celui de-al doilea război mondial. Sîntem convinși că aceasta ar corespunde năzuințelor popoarelor europene spre pace, spre existență independentă și ar corespunde întru totul sarcinii asigurării securității popoarelor Europei.

Sîntem profund convinși că securitatea reală a statelor europene poate și trebuie să fie asigurată numai atunci cînd se va pune capăt politicii grupărilor militare, cînt toate statele europene, precum și S.U.A. își vor uni eforturile în lupta pentru pace.

Viața pe care o duc diferitele țări este diferită. Printre oamenii care le populează există credincioși și atei, comuniști și anticomuniști, însă ei toți se pot înțelege într-o chestiune: ei sînt în egală măsură interesați în menținerea și întărirea păcii. Și dacă lucrurile stau astfel nu trebuie precupețite munca și eforturile pentru a obține înfăptuirea acestui țel.

Prezentînd propunerile noastre concrete, îndreptate spre asigurarea securității generale europene, noi am arătat că aceste propuneri nu sînt singurele pe baza cărora s-ar putea ajunge la rezolvarea acestei importante sarcini. Sîntem gata să examinăm propunerile altor state, care într-o măsură sau alta corespund sarcinii întăririi securității europene, lucru pe care delegația sovietică l-a declarat la conferința de la Geneva.

Delegația sovietică a declarat între altele că merită atenție considerentele primului ministru al Marii Britanii, domnul A. Eden, cu privire la posibilitatea încheierii unui pact de securitate cu participarea unui cerc mai restrîns de state. Încheierea unui astfel de pact, la care să participe la început cele patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie și Franța — precum și alte cîteva state europene, ar putea avea o însemnătate pozitivă. Este numai necesar ca acest pact să țină seama de situația reală existentă în Germania, unde în ultimii zece ani s-au constituit două state germane. Considerăm pe deplin posibil să se găsească un mod de îmbinare a intereselor securității generale europene cu interesele dezvoltării Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane, mod care să corespundă atît intereselor poporului german, cît și intereselor păcii generale.

Este de presupus că la viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor fi examinate noi posibilități de înțelegere în această problemă importantă. Aceste posibilități nu pot fi considerate ca epuizate.

În această ordine de idei trebuie menționată o altă propunere a noastră referitoare la securitatea europeană, care a fost transmisă spre examinare conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care urmează să se întrunească în octombrie. Am în vedere propunerea guvernului sovietic ca pînă la crearea sistemului de securitate generală europeană, statele participante la grupările existente în prezent în Europa să-și asume obligația de a nu folosi forța armată unele împotriva altora. Este de la sine înțeles, și noi am declarat aceasta la Geneva, că o asemenea obligație nu trebuie să știrbească dreptul statului la autoapărare individuală sau colectivă în caz de atac armat, drept prevăzut în articolul 51 al Cartei O.N.U.

După părerea noastră, este greu să se obiecteze împotriva acestei propuneri. Să admitem într-adevăr că realizarea unui acord în problema încheierii unui tratat cu privire la asigurarea securității în Europa — fie cu participarea tuturor statelor Europei, fie la început cu participarea numai a unora dintre statele europene — ar putea să întîrzie.

Noi am spus la Geneva: De ce în acest caz nu se poate cădea de acord ca participanții la grupările militare existente — occidentală și de la Varșovia — să-și asume obligația simplă, dar corespunzătoare intereselor celor mai vitale ale popoarelor, de a nu recurge la folosirea forței armate unii împotriva altora?

Încheierea în această privință a unui tratat între statele participante la grupările existente ar însemna fără îndoială un pas înainte pe calea creării unui sistem eficace de securitate în Europa.

Nu s-a realizat nici un fel de înțelegere definitivă în privința securității în Europa, inclusiv în privința acestei ultime propuneri a guvernului sovietic. Totuși ca urmare a schimbului de păreri care a avut loc între șefii guvernelor celor patru puteri, toți au fost de acord că examinarea acestei probleme importante trebuie continuată. Totodată, reprezentanții celor trei puteri occidentale au fost de asemenea de părere să fie examinată propunerea guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat între grupările occidentale și de la Varșovia.

La conferința de la Geneva am ridicat o problemă care devine tot mai actuală — problema sprijinirii de către cele patru puteri a statelor care ar dori să ducă o politică de neutralitate și de neparticipare la blocuri și coaliții militare. Se știe că în unele state din Europa, din Orientul Apropiat și Mijlociu, mișcarea pentru promovarea unei politici de neutralitate se intensifică tot mai mult. Această tendință este cu totul lesne de înțeles deoarece se știe din trecut că țările care au dus o politică de neutralitate au asigurat popoarelor lor securitatea și au jucat un rol pozitiv. Noi am declarat la Geneva că dacă unele sau altele dintre statele care vor să ducă o politică de neutralitate ar ridica problema garantării securității și inviolabilității lor teritoriale, Uniunea Sovietică ar fi gata să participe împreună cu celelalte puteri la asemenea garanții.

După cum se știe, U.R.S.S. a făcut deja o asemenea propunere în privința Austriei, iar la conferința de la Viena a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri s-a realizat un acord de principiu privind respectarea neutralității Austriei de către guvernele U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței.

După părerea noastră, această problemă rămîne actuală și după conferința de la Geneva și merită o serioasă atenție.

La conferința de la Geneva a avut loc un schimb de păreri asupra problemei germane. Trebuie spus că la conferință au ieșit la iveală diferite feluri de a aborda soluționarea acestei probleme, a problemei privind direcția în care trebuie să se dezvolte Germania. Pentru securitatea popoarelor Europei, cea mai mare însemnătate o are problema dacă Germania se va dezvolta sau nu într-o direcție care să corespundă intereselor asigurării păcii în Europa, sau dacă dezvoltarea Germaniei va urma ca și altădată calea reînvierii militarismului și a creării în centrul Europei a focarului unui nou război.

Reprezentanții celor trei puteri au luat apărarea acordurilor de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în gruparea militară a puterilor occidentale. Totodată, ei nu au ascuns că și Germania unificată, ei nu o concep altfel decît integrată în gruparea occidentală menționată. Este limpede că Uniunea Sovietică nu a putut și nu poate să fie de acord cu un astfel de punct de vedere, deoarece el nu corespunde intereselor securității europene, și nici securității Uniunii Sovietice, ceea ce nu putem și nu avem dreptul să scăpăm din vedere.

La aceasta ni s-a replicat că cele trei puteri occidentale ar putea accepta încheierea unui pact la care să participe cinci state (U.R.S.S., S.U.A., Marea Britanie, Franța și Germania unificată) și propun ca Uniunea Sovietică să accepte „garanții de securitate" din partea participanților sus menționați la acest pact. Noi am răspuns că vrem să clarificăm deplin această problemă a garanțiilor pentru Uniunea Sovietică. Propuneri de garanții, am declarat noi, sînt de înțeles cînd este vorba de un stat mic care nu dispune de forțe armate capabile să-i asigure pe deplin securitatea. Este absolut limpede că orice propuneri în acest sens cu privire la U.R.S.S. nu au nici un temei.

Trebuie de asemenea subliniat că este vorba de garanții care urmează să fie acordate Uniunii Sovietice de către state legate între ele prin obligații militare separate pe baza altor tratate și acorduri îndreptate în mod evident împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Uniunea Sovietică consideră că cea mai importantă garanție a securității în Europa ar fi în primul rînd să se creeze un sistem general european de securitate, precum și să se împiedice renașterea militarismului german, să se împiedice transformarea Germaniei în focarul unei noi agresiuni în Europa.

Ne-am expus la Geneva părerile în problema germană. Am declarat că aplicarea acordurilor de la Paris — adică remilitarizarea Germaniei occidentale, refacerea potențialului ei militar și includerea Germaniei occidentale în grupările militare occidentale — este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei.

Noi am amintit că Uniunea Sovietică a atras și înaintea atenția guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței asupra consecințelor pe care le pot avea acordurile de la Paris.

În prezent, acordurile de la Paris au și intrat în vigoare și sînt aplicate, și aceasta a creat o situație nouă care nu poate fi nesocotită. Totodată însă, aceasta înseamnă că rezolvarea problemei germane, în condițiile existenței acordurilor de la Paris, trebuie căutată pe altă cale — pe calea atenuării încordării internaționale în Europa, pe calea lichidării actualelor grupări militare de state și a creării unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

Tocmai în această direcție trebuie să fie îndreptate atît eforturile poporului german cît și ale celorlalte state interesate.

Nu se poate constata decît cu satisfacție faptul că în cercurile opiniei publice din Germania occidentală și în presa vest-germană răsună tot mai des și mai insistent cereri de schimbare a politicii guvernului Republicii Federale Germane în problemele reunificării Germaniei, deoarece o politică la baza căreia stă remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în blocuri militare exclude posibilitatea unificării țării.

Aceasta este situația în problema germană din punctul de vedere al condițiilor externe, internaționale, ale unificării Germaniei.

Nu trebuie însă să se uite că există și condiții interne în Germania însăși, care au de asemenea o mare însemnătate la rezolvarea problemei viitorului ei.

Actuala Germanie nu mai este Germania care a existat acum 10 ani, în prima perioadă după zdrobirea regimului hitlerist. În deceniul care a trecut s-au constituit pe teritoriul Germaniei două state germane de sine stătătoare — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană, și aceste două republici sînt recunoscute de alte țări ca state suverane. Ambele au relații diplomatice și comerciale cu alte țări și participă la tratatele și acordurile corespunzătoare din Europa.

Nu se poate să nu se țină seama de faptul că în aceste două state s-au statornicit orînduiri sociale și economice diferite prin natura lor. În Republica Democrată Germană sînt la putere muncitorii și aliații lor — țărănimea muncitoare și intelectualitatea — care au pășit pe calea construcției socialiste și care sînt ferm convinși de justețea căii pe care au ales-o. Este cu totul de înțeles că oamenii muncii din Republica Democrată Germană declară că nu pot pune în primejdie cuceririle pe care le-au dobîndit în perioada menționată.

La rezolvarea problemei unificării Germaniei nu se poate să nu se țină seama atît de părerea Republicii Democrate Germane, cît și de cea a Republicii Federale Germane. Cu alte cuvinte, această problemă nu poate fi rezolvată fără participarea germanilor înșiși.

Toate acestea înseamnă că, în condițiile internaționale și interne create în Germania, este cu neputință să se unifice Germania prin contopirea mecanică a celor două părți ale ei și că nici un fel de asemenea încercări și planuri nu pot avea succes, întrucît ele nu țin seama de situația reală. În condițiile actuale problema germană poate fi rezolvată numai treptat, pe căile colaborării dintre Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană și ale unei apropieri a lor care să corespundă intereselor păcii și progresului.

La Geneva nu am găsit un limbaj comun în problema germană. Totuși, este de presupus că schimbul de păreri care a avut loc și în cadrul căruia delegația sovietică și-a expus în mod limpede poziția, își va vădi importanța atunci cînd miniștrii celor patru puteri vor relua în octombrie anul acesta tratativele în problemele care s-au discutat la conferința de la Geneva.

Guvernul sovietic își dă bine seama că în calea rezolvării problemei germane, miniștrii Afacerilor Externe vor întîmpina destule dificultăți, destule obstacole neașteptate. Aceasta este de înțeles deoarece la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri au ieșit la iveală două feluri diferite de abordare a rezolvării problemei germane.

Dificultățile legate de reglementarea problemei germane nu trebuie totuși să constituie un obstacol în calea succesului lucrărilor conferinței miniștrilor Afacerilor Externe, și în special nu pot să constituie un obstacol în calea rezolvării problemei fundamentale, principale, pe care urmează s-o examineze miniștrii Afacerilor Externe — problema creării unui sistem general european de securitate.

La conferința de la Geneva s-a acordat o mare atenție problemei dezarmării. Aceasta se explică prin însemnătatea acestei probleme însăși. Dezvoltarea forțelor armate, creșterea fără precedent și perfecționarea armamentelor iau an de an o amploare tot mai mare și dau naștere în rîndul popoarelor la o legitimă îngrijorare pentru viitorul lor. Este deosebit de necesar să se sublinieze aceasta în legătură cu producția și stocarea armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

După cum se știe, tratativele în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, care au durat aproape zece ani, nu au dat rezultatele necesare. „Războiul rece" și neîncrederea existentă în relațiile dintre state, și în primul rînd în relațiile dintre marile puteri, au avut drept rezultat că în ultimii ani aceste tratative au ajuns de fapt în impas.

După părerea guvernului sovietic, la examinarea problemei dezarmării, sarcina principală este în prezent găsirea căilor de apropiere a pozițiilor puterilor în această problemă și realizarea înțelegerii necesare atît în problema reducerii armamentelor clasice, cît și în problema interzicerii armei atomice.

Tocmai acestui scop îi corespund cunoscutele propuneri din 10 mai ale guvernului sovietic cu privire la reducerea generală a armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. Este cazul să reamintim atitudinea pozitivă manifestată față de aceste propuneri de cercurile largi ale opiniei publice mondiale, precum și de o serie de state din Europa și Asia, care au apreciat pe drept cuvînt aceste propuneri ca o acțiune importantă a Uniunii Sovietice în lupta pentru pace și securitate a popoarelor.

Ținînd seama că aceste noi propuneri ale guvernului sovietic, prezentate în Organizația Națiunilor Unite, nu au fost încă de fapt examinate, iar guvernele S.U.A., Marii Britanii și Franței nu și-au exprimat punctul lor de vedere față de ele, delegația noastră la conferința de la Geneva s-a interesat firește, în primul rînd, de atitudinea față de aceste propuneri a guvernelor susmenționate. Noi am atras atenția că Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu propunerea puterilor occidentale în problema nivelului forțelor armate pentru cele cinci mari puteri, și anume: pentru S.U.A., U.R.S.S., R. P. Chineză — între 1.000.000 — 1.500.000 de oameni, pentru Franța și Marea Britanie — cîte 650.000 de oameni. În legătură cu aceasta, avem motive să sperăm că cele trei puteri vor adopta la rîndul lor o poziție în problema armei atomice care să permită realizarea unui acord în această problemă. În felul acesta, întreaga problemă a dezarmării ar fi pusă pe o bază reală.

Avînd însă în vedere faptul că realizarea unei înțelegeri în problema reducerii armamentelor clasice și a interzicerii armei atomice poate necesita un timp îndelungat, noi am propus ca statele participante la conferința de la Geneva să-și asume chiar de pe acum obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen și să apeleze la celelalte state să procedeze la fel.

În propunerile din 10 mai ale Uniunii Sovietice s-a acordat o deosebită atenție creării unui sistem eficace de control internațional asupra înfăptuirii reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice.

După cum just a subliniat președintele S.U.A., „fiecare plan de dezarmare se rezumă la problema controlului și inspecției". Această chestiune este într-adevăr foarte serioasă și noi trebuie să-i găsim o rezolvare reciproc acceptabilă.

Guvernul sovietic consideră că în prezent lipsesc condițiile necesare pentru un control internațional care să se bucure de încrederea tuturor statelor și să corespundă în întregime intereselor securității internaționale. Cu aceasta a fost de acord și guvernul Statelor Unite. Putem înțelege îndoielile președintelui S.U.A. exprimate în ajunul conferinței de la Geneva în privința posibilității ca în momentul de față „să se deschidă toate uzinele" Statelor Unite pentru „o inspecție nelimitată".

Ce-i de făcut? Guvernul sovietic consideră că problema instituirii controlului internațional și a drepturilor și împuternicirilor organului internațional de control trebuie examinată în strînsă legătură cu aplicarea măsurilor pentru micșorarea încordării internaționale, pentru întărirea încrederii între state și luarea altor măsuri privitoare la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

La conferința de la Geneva, președintele S.U.A., dl. D. Eisenhower, a prezentat propunerea cu privire la organizarea unui schimb de informații militare între Uniunea Sovietică și Statele Unite și cu privire la fotografierea reciprocă din avion a teritoriilor celor două părți.

Dînd aprecierea cuvenită năzuinței cuprinse în această propunere de a se găsi o rezolvare problemei atît de complicate a controlului internațional, nu se poate să nu se spună totodată că efectul real al unor asemenea măsuri nu ar fi prea mare.

În convorbirile neoficiale cu conducătorii guvernului S.U.A. noi am declarat fără ocol că fotografiile din avion nu pot da rezultatele scontate, deoarece cele două țări ale noastre dispun de vaste întinderi unde dacă vrei se poate ascunde orice. Trebuie să se țină seama și de faptul că planul propus afectează numai teritoriile proprii ale celor două țări, lăsînd la o parte forțele armate și construcțiile militare situate pe teritoriile altor state.

Considerăm mai realiste și mai eficace acele propuneri elaborate în amănunt cu privire la instituirea unui control internațional care au fost prezentate de guvernul sovietic la 10 mai.

Aceste propuneri dau posibilitatea ca încă în prima etapă a aplicării măsurilor pentru reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice să se acorde organului internațional de control drepturi și împuterniciri largi.

În propunerile sale din 10 mai, guvernul sovietic s-a pronunțat pentru o metodă de control foarte radicală, și anume ca organul internațional de control să creeze fără întîrziere, în scopul prevenirii unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altuia, posturi de control pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate. Noi am propus ca aceste posturi să fie create în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi și aeroporturi. Ele ar supraveghea să nu aibă loc concentrări și deplasări periculoase de forțe militare terestre, aeriene și maritime.

La Geneva, delegația sovietică și-a exprimat dorința ca reducerea efectivului forțelor armate și a armamentelor să înceapă fără alte amînări. Noi am propus ca cele patru puteri să dea un exemplu în această privință, reducîndu-și contingentele militare cu numărul trupelor retrase de pe teritoriul Austriei. Acționînd în spiritul acestei propuneri, guvernul sovietic a hotărît recent să retragă pînă la 1 octombrie pe teritoriul sovietic toate trupele sovietice cantonate în Austria și să reducă efectivul total al forțelor armate ale U.R.S.S. cu numărul trupelor retrase din Austria. Dacă celelalte trei puteri ar lua măsuri similare, aceasta ar contribui la stabilirea unei atmosfere de încredere internațională și ar corespunde intereselor reducerii armamentelor.

Toate propunerile noastre au urmărit un singur scop, simplu și clar — de a obține micșorarea continuă a încordării internaționale, de a elibera popoarele de teama războiului, de a le insufla încrederea că ele pot trăi și munci în liniște pentru binele și fericirea generațiilor viitoare.

Aceasta o cer imperios sute de milioane de oameni. În această privință, este semnificativ faptul că în timpul șederii ei la Geneva, delegația guvernamentală sovietică a primit numeroase scrisori de la cele mai diferite organizații și persoane din numeroase țări. În acele zile au sosit la Geneva sute de delegații din Franța, din cele două părți ale Germaniei și din alte țări. Ele au cerut insistent încetarea „războiului rece" și crearea condițiilor necesare pentru o viață pașnică și liniștită.

Firește noi n-am crezut că la Geneva, în decurs de 5-6 zile, vom reuși să realizăm un acord asupra tuturor propunerilor prezentate de delegația sovietică. Experiența a arătat că realizarea unui acord în asemenea probleme necesită timp, mai ales cînd este vorba de o problemă atît de complicată ca încheierea unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și instituirea unui control internațional eficace asupra aplicării acestor măsuri. De aceea noi am propus ca șefii guvernelor celor patru puteri să consemneze punctele lor de vedere în problemele în care acestea coincid în esență sau s-au apropiat simțitor. Aceasta se referă în primul rînd la nivelul menționat de mine al armamentelor celor cinci puteri, la rezolvarea problemei reducerii armamentelor clasice și a interzicerii în etape a armei atomice, precum și la controlul internațional. Noi am pornit de la premiza că la conferința de la Geneva acordul în unele probleme principale ale dezarmării ar înlesni într-o mare măsură examinarea în continuare a acestei probleme și încheierea sus-menționatei convenții internaționale.

S-a hotărît să se continue eforturile pentru realizarea unui acord asupra fondului problemei dezarmării. Miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri li s-a dat directiva corespunzătoare.

A patra problemă care figura pe ordinea de zi a conferinței de la Geneva a fost problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest.

Uniunea Sovietică a fost și este adeptă a unei largi colaborări internaționale, a dezvoltării multilaterale a legăturilor economice, științifice și culturale între state. Noi considerăm foarte util schimbul de delegații între țări și vizitele reciproce ale reprezentanților industriei, agriculturii, comerțului, științei, culturii și artei, ale reprezentanților vieții publice. Sîntem de asemenea adepți ai dezvoltării turismului.

Noi apreciem pozitiv acțiuni ca schimbul de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A., și ne exprimăm satisfacția în legătură cu atmosfera favorabilă în care își desfășoară activitatea delegația agricolă sovietică în S.U.A. și delegația americană în Uniunea Sovietică.

În prezent între Marea Britanie și Uniunea Sovietică au loc deja tratative în chestiunea dezvoltării legăturilor în domeniul colaborării culturale. Să sperăm că ele vor fi încununate de succes. Trebuie de asemenea subliniat că în cursul convorbirilor neoficiale cu primul ministru al Marii Britanii, Eden, noi am examinat în sens pozitiv problema organizării unor vizite reciproce de nave ale flotei maritime militare și de delegații militare.

Examinarea la Geneva a problemei contactelor între Est și Vest s-a încheiat cu adoptarea de către conferința șefilor guvernelor, la propunerea președintelui D. Eisenhower, a următoarei hotărîri:

„Miniștrii Afacerilor Externe vor trebui să studieze prin intermediul experților toate măsurile, inclusiv cele care pot fi luate de organe și instituții ale Organizației Națiunilor Unite, susceptibile

a) să ducă la înlăturarea treptată a piedicilor care stau în calea liberei comunicări și comerțului pașnic între popoare și

b) la realizarea unor contacte și legături libere reciproc avantajoase pentru țările și popoarele interesate".

Nu încape îndoială că succesul în această acțiune care, întrucît este vorba de relațiile dintre cele patru puteri, este încă departe de a fi căpătat dezvoltarea cuvenită, ar contribui în mare măsură la micșorarea încordării internaționale, la întărirea încrederii între state și la dezvoltarea colaborării internaționale.

După cum am mai arătat, guvernul sovietic a propus ca la conferința de la Geneva să se examineze și problemele actuale ale Asiei și Extremului Orient. Deși la conferința de la Geneva nu s-a reușit să se ajungă la un acord asupra necesității examinării acestor probleme în mod oficial, am avut totuși cu conducătorii delegațiilor S.U.A., Marii Britanii și Franței un schimb de păreri neoficial asupra acestor probleme. În cadrul acestor convorbiri neoficiale, în afara ședințelor, s-a atins problema Indochinei în legătură cu îndeplinirea acordului de la Geneva din anul 1954, precum și problemele relațiilor dintre S.U.A. și Republica Populară Chineză. Firește că din partea noastră atenția principală a fost acordată problemei Taivanului și drepturilor Republicii Populare Chineze în O.N.U. Guvernul sovietic speră că schimbul menționat de păreri va servi la reglementarea acestor probleme în concordanță cu drepturile legitime ale poporului chinez și ale celorlalte popoare din Asia și în concordanță cu interesele menținerii păcii în Extremul Orient.

Este necesar să se sublinieze aici marea însemnătate a noilor propuneri importante ale guvernului Republicii Populare Chineze, îndreptate spre reglementarea problemelor internaționale nerezolvate și care creează perspective favorabile stabilirii încrederii internaționale în regiunea Asiei și în bazinul Oceanului Pacific. Guvernul sovietic sprijină întru totul aceste propuneri expuse în declarația tovarășului Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, „Cu privire la actuala situație internațională și politica externă a R. P. Chineze", făcută la 30 iulie în cadrul celei de-a 2-a sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină.

La sfîrșitul lucrărilor sale, conferința de la Geneva a adoptat de comun acord directivele șefilor guvernelor către miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri în toate cele patru probleme care s-au discutat la conferința de la Geneva: securitatea în Europa, problema germană, dezarmarea și dezvoltarea contactelor între Est și Vest. Aceste directive sînt importante prin faptul că exprimă năzuința tuturor participanților la conferință de a găsi, prin examinarea mai amănunțită a problemelor sus-menționate, posibilități de realizare a înțelegerii necesare între puteri. Tocmai în aceasta constă marea importanță a directivelor adoptate la Geneva.

III. Rezultatele conferinței de la Geneva. Concluziile noastre.

Făcînd bilanțul conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, trebuie să reamintim că înainte de a pleca la Geneva am declarat că ar fi naiv să se creadă că toate problemele internaționale complexe pot fi rezolvate în cîteva zile. Numai oameni care cred în minuni puteau să se aștepte la aceasta. În același timp, am respins cu hotărîre pesimismul neîntemeiat.

Viața a confirmat justețea acestei aprecieri a situației. În prezent, nimeni nu poate nega că conferința de la Geneva a dat importante rezultate pozitive, care se pot resimți într-o și mai mare măsură în viitor. Ea a avut un rol important în atenuarea încordării în relațiile dintre state, și în primul rînd în relațiile dintre marile puteri, în restabilirea încrederii necesare între ele.

Întîlnirea șefilor guvernelor celor patru puteri, care s-a desfășurat într-o atmosferă de colaborare și înțelegere reciprocă, va lăsa fără îndoială urme adînci în relațiile internaționale și va avea o influență favorabilă asupra dezvoltării lor în viitor. De o mare însemnătate este stabilirea contactului personal între conducătorii celor patru mari puteri. Îmbucurător a fost spiritul colaborării și năzuinței spre înțelegere reciprocă, care a domnit la conferință. Acesta s-a făcut simțit mai ales la întîlnirile neoficiale care au permis un schimb deschis de păreri în toate problemele. Trebuie subliniat în mod deosebit că la conferința de la Geneva n-am întîmpinat alte stări de spirit. Dimpotrivă, toți au căutat posibilități de conciliere a punctelor de vedere în problemele practice discutate la conferință, cu toată deosebirea de poziții în ce privește fondul problemelor examinate.

Împreună cu conducătorii Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, am precizat punctele de contact dintre pozițiile noastre în problemele discutate, ne-am dat seama mai clar de divergențele

(Continuare în pag. 4-a)

CEA DE-A 3-A SESIUNE A SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Raportul prezentat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 3-a)

noastre și am hotărît să continuăm să căutăm căile spre realizarea acordurilor necesare. Nu ne îndoim că prin continuarea tratativelor se vor putea înlătura dificultățile existente și se va putea găsi soluția problemelor litigioase în interesul cauzei păcii.

Directivele către miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, elaborate la conferință, sînt rezultatul căutării unor hotărîri reciproc acceptabile, ținîndu-se seama de interesele tuturor participanților la tratative.

Numai pe această cale pot fi rezolvate toate problemele internaționale importante. La Geneva, politica „de pe poziții de forță" a fost lăsată la o parte. Acest lucru nu poate fi decît salutat, cu atît mai mult cu cît spiritul constructiv al tratativelor de la Geneva continuă în prezent să-și exercite influența binefăcătoare asupra relațiilor internaționale. Nu se poate să nu se observe, de pildă, că în ultimele zile atît în S.U.A. cît și în Anglia au fost formulate păreri de o mare însemnătate pentru apropiatele întîlniri diplomatice și anume că principiul relațiilor dintre state trebuie să fie „tratativele și nu forța".

Eram convinși că conferința de la Geneva va da rezultate pozitive și nu ne-am înșelat. Sîntem convinși acum că pe viitor, dacă va exista bunăvoință și dacă se va ține seama de interesele tuturor părților în cauză, cele patru puteri vor reuși să obțină noi rezultate pozitive în examinarea și reglementarea problemelor internaționale importante.

Conferința de la Geneva a fost salutată de cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale. Popoarele salută rezultatele ei ca un rezultat important al eforturilor lor în lupta pentru menținerea și întărirea păcii. Ele își exprimă totodată hotărîrea de a continua aceste eforturi pentru a duce la capăt lucrul început. În ansamblu, rezultatele conferinței de la Geneva sînt pe drept cuvînt apreciate ca un pas serios spre pace și spre încetarea „războiului rece".

Succesul conferinței de la Geneva este subliniat cu satisfacție și de către cercurile conducătoare ale statelor.

Declarații în legătură cu rezultatele conferinței de la Geneva au fost făcute de participanții la această conferință — președintele S.U.A., D. Eisenhower, primul ministru al Angliei, A. Eden, primul ministru al Franței, E. Faure. Este necesar să se sublinieze că în toate aceste declarații este menținut același spirit de colaborare și înțelegere reciprocă, care a ajutat să fie asigurat succesul conferinței de la Geneva și care a deschis perspectivele întăririi continue a încrederii în relațiile dintre state.

Noi salutăm în special declarația președintelui D. Eisenhower că este necesar „să se pășească înainte pe o cale constructivă, și nu pur și simplu să se repete acțiunile lamentabile, acțiunile negative ale trecutului".

În legătură cu aceasta trebuie menționat că în cercurile oficiale din S.U.A. se manifestă în ultima vreme tendința de a trage concluziile corespunzătoare și de a contribui la normalizarea relațiilor internaționale. Este îmbucurător să constatăm că în S.U.A. au apărut forțe care acționează în această direcție. Este cazul să amintim, de pildă, declarația președintelui Comisiei senatoriale pentru afaceri externe a Congresului S.U.A., Walter George, care insistă asupra convocării în viitorul apropiat a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai puterilor, cu participarea Republicii Populare Chineze. Dl. George consideră în mod just că normalizarea relațiilor americano-chineze ar asigura un succes important pe calea slăbirii încordării în Extremul Orient.

Este interesant faptul că majoritatea covîrșitoare a organelor presei mondiale dă o apreciere pozitivă rezultatelor conferinței de la Geneva.

Așa, de pildă, influentul ziar american „New York Times" scrie :

„Posibilitatea izbucnirii unui conflict în Occident a dispărut încă înainte de conferința la cel mai înalt nivel. Ca urmare a relațiilor care s-au stabilit în prezent între cei patru mari, se poate presupune că vor fi întreprinse toate eforturile pentru a evita serioase neplăceri în Asia".

„News of World", cel mai răspîndit ziar din Anglia, a publicat un articol al deputatului conservator Boothby, membru în parlamentul englez, care caracterizează conferința de la Geneva ca „o mare victorie a forțelor morale din întreaga lume, care vor exercita o presiune din ce în ce mai mare asupra tuturor guvernelor în favoarea cauzei păcii".

Este semnificativă următoarea declarație a ziarului francez „Le Populaire" : „Desigur, directivele trasate miniștrilor nu rezolvă problemele puse. Dar chiar și numai faptul că directivele au fost formulate constituie o dovadă a voinței de pace manifestate de cele patru mari puteri. Să nu ne facem iluzii. Ne mai așteaptă greutăți. Totuși, la Geneva a fost creată o nouă atmosferă. Și aceasta îndreptățește speranțe... La Geneva, unde s-a pus capăt războiului rece, s-a conturat perspectiva unei păci trainice".

În timpul conferinței de la Geneva, primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, și delegația Uniunii Sovietice au examinat problema posibilităților de întărire a relațiilor dintre cele două țări. Cunoașteți din presă că eu și tovarășul N. S. Hrușciov am fost invitați de dl. A. Eden să vizităm Anglia și că noi am acceptat această invitație. În legătură cu aceasta a fost dat publicității următorul comunicat asupra căruia am căzut de acord cu guvernul britanic : „În timpul conferinței de la Geneva, primul ministru al Regatului Unit și președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice au discutat problema importanței întăririi relațiilor dintre cele două țări ale lor prin menținerea contactului personal stabilit de ei la Geneva. Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., au acceptat invitația lui sir Anthony Eden de a vizita Regatul Unit în primăvara anului viitor".

Guvernul sovietic a avut o atitudine pozitivă față de inițiativa guvernului britanic, fiind convins că dezvoltarea contactelor personale la nivel înalt va avea o mare însemnătate pentru menținerea atmosferei de colaborare practică care s-a stabilit la conferința de la Geneva.

Parlamentul englez a aprobat în unanimitate știrea anunțată de primul ministru al Marii Britanii, A. Eden, cu privire la proiectata vizită în Anglia a conducătorilor U.R.S.S. Se poate spera că Sovietul Suprem al U.R.S.S. va aproba de asemenea în unanimitate hotărîrea noastră de a vizita Marea Britanie.

Guvernul sovietic, fiind adept al contactului personal între conducătorii statelor și năzuind spre întărirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța, a hotărît să invite pe primul ministru al Franței, Dl. Faure, și pe ministrul Afacerilor Externe al Franței, Dl. Pinay, să viziteze Uniunea Sovietică atunci cînd vor considera nimerit.

Sperăm că guvernul francez va accepta această propunere.

Vizita conducătorilor guvernului francez în Uniunea Sovietică și contactul personal cu ei vor contribui la continua dezvoltare favorabilă a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Franța.

Tovarăși deputați !

Rezultatele conferinței de la Geneva confirmă cu toată claritatea justețea politicii externe a guvernului sovietic îndreptată spre asigurarea coexistenței pașnice a statelor. Bizuindu-se pe sprijinul întregului popor sovietic, guvernul sovietic va urma și de acum înainte această cale.

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței a pus o bază bună pentru reluarea colaborării dintre cele patru țări ale noastre, colaborare care s-a dezvoltat cu succes în anii celui de-al doilea război mondial în lupta comună împotriva agresorului, dar care a fost tulburată în perioada de după război. Sarcina constă acum în a dezvolta colaborarea pe baza contactului sincer constructiv și a respectului reciproc, bază care a fost creată la Geneva.

Eforturile comune ale celor patru puteri participante la conferința de la Geneva îndreptate spre lichidarea „războiului rece" și spre rezolvarea de comun acord a problemelor internaționale arzătoare, constituie una din cele mai importante condiții ale asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

Rezultatele conferinței de la Geneva au arătat următoarele :

În primul rînd, conferința a contribuit în mod cert la micșorarea continuă a încordării în situația internațională și sperăm că va contribui la atingerea nobilului țel al asigurării unei păci trainice și îndelungate. Guvernul sovietic va lua toate măsurile pentru ca acest țel să fie atins.

În al doilea rînd, contactul personal între oamenii de stat ai celor patru puteri în perioada conferinței s-a dovedit foarte rodnic și a fost tot atît de important ca și tratativele oficiale.

Guvernul sovietic este gata să contribuie și în viitor la dezvoltarea și întărirea contactelor între oamenii de stat.

În al treilea rînd, conferința de la Geneva a constituit începutul unei importante cotituri spre îmbunătățirea relațiilor dintre cele patru puteri, și nu numai dintre aceste puteri. Sperăm că această cotitură va pune capăt „războiului rece" cu condiția ca fiecare parte să manifeste bunăvoință și năzuință sinceră spre colaborare.

Guvernul sovietic a luat și va lua toate măsurile pentru încetarea „războiului rece", pentru lichidarea încordării în relațiile internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

Bilanțul conferinței de la Geneva arată că ea a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Dar va trebui să mai căutăm căile de rezolvare a problemelor internaționale nereglementate și din acest punct de vedere viitoarea conferință din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri are o mare însemnătate.

În conformitate cu directivele aprobate de șefii guvernelor, miniștrii Afacerilor Externe vor trebui să continue examinarea și să propună măsuri eficace pentru rezolvarea problemei securității europene, a problemei germane, a problemelor dezarmării și ale dezvoltării contactelor dintre Est și Vest. În calea rezolvării acestor probleme internaționale complexe, miniștrii Afacerilor Externe vor întîmpina în mod inevitabil dificultăți. Aceste dificultăți nu sînt însă de nebiruit.

Sperăm că dacă toți participanții la apropiata conferință a miniștrilor Afacerilor Externe vor manifesta aceeași năzuință spre colaborare și spre realizarea unui acord, care a caracterizat atmosfera ce a domnit la întîlnirea șefilor guvernelor, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor obține succese în opera de reglementare a problemelor internaționale nerezolvate.

În ce-l privește, guvernul sovietic va depune toate eforturile pentru ca la viitoarea întîlnire, miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri să rezolve cu succes sarcinile care le-au fost trasate.

Au fost obținute primele succese pe calea spre însănătoșirea situației internaționale, spre stabilirea încrederii și colaborării între state. Nu închidem însă ochii în fața dificultăților care ne așteaptă. Știm că tratativele de la Geneva constituie numai începutul unei munci mari și grele, al cărei scop este stabilirea unei încrederi reale între state și întărirea păcii. Nu trebuie uitat că se vor găsi forțe care vor încerca să împiedice atingerea acestui țel. De aceea se impune insistență și perseverență în lupta pentru pace între popoare. De aceea se impune să continuăm să întărim puterea patriei noastre, să dezvoltăm economia noastră socialistă, să manifestăm vigilență și grijă cuvenită pentru capacitatea de apărare a statului sovietic.

Guvernul sovietic a depus toate eforturile pentru a crea condiții favorabile desfășurării cu succes a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. El nu-și va precupeți forțele pentru ca hotărîrile conferinței de la Geneva să fie trăduse în viață în interesul păcii și securității generale. Bizuindu-se pe sprijinul puternic al poporului sovietic și al tuturor popoarelor iubitoare de pace, guvernul sovietic va promova și de acum înainte fără abatere politica îndreptată spre continua atenuare a încordării în situația internațională, va lupta pentru o pace trainică în lumea întreagă.

Lucrările celei de-a 3-a sesiuni a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS La 4 august, în Marele Palat al Kremlinului și-a început lucrările cea de-a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celei de-a 4-a legislaturi.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au adunat aici pentru a asculta și a discuta raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc la Geneva între 18 și 23 iulie.

La deschiderea sesiunii au fost de față numeroși invitați — muncitori și funcționari, oameni de știință și cultură, ostași ai armatei sovietice, reprezentanți ai vieții publice.

În loji au luat loc membrii corpului diplomatic și reprezentanți ai presei sovietice și străine.

Ora 15. La masa prezidiului iau loc A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, V. T. Latis, președintele Sovietului Naționalităților, N. T. Kalcenko, A. A. Lebedev, V. P. Mjavanadze și Z. S. Omarova, locțiitori ai președintelui Sovietului Uniunii, N. E. Avhimovici, P. T. Komarov, M. M. Sultanova, și P. G. Ticina, locțiitori ai președintelui Sovietului Naționalităților.

În loji se află membrii Prezidiului Sovietului Suprem, miniștri. Sînt de asemenea de față membrii delegației parlamentare iugoslave.

Ridicîndu-se în picioare, deputații și invitații salută prin aplauze furtunoase, prelungite pe N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov și K. E. Voroșilov, precum și pe A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov și D. T. Șepilov.

Deputatul A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii, care prezidează ședința comună a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, declară deschisă cea de-a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. El anunță că la ședință participă delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. Delegația este condusă de Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația.

Îngăduiți-mi, a spus A. P. Volkov, să salut pe oaspeții dragi care au sosit în țara noastră.

Deputații și oaspeții întîmpină aceste cuvinte cu aplauze prelungite.

Președintele anunță că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a prezentat Sovietului Suprem al U.R.S.S. raportul delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și propune ca problema rezultatelor conferinței să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii. Din însărcinarea Consiliului decanilor de vîrstă ai Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, deputatul K. T. Mazurov sprijină această propunere. El propune ca raportul să fie ascultat în ședința comună din 4 august a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, iar discutarea raportului să înceapă în ședința comună în dimineața de 5 august a celor două camere.

Ordinea de zi și procedura lucrărilor sesiunii au fost adoptate în unanimitate.

Se dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al URSS, pentru a prezenta raportul cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Asistența se ridică în picioare și ovaționează furtunos pe N. A. Bulganin.

Participanții la sesiune au ascultat cu o mare atenție raportul șefului guvernului sovietic, în care el a analizat situația internațională creată în ajunul conferinței de la Geneva și a expus factorii care au dus la o anumită slăbire a încordării internaționale, creînd astfel condiții favorabile pentru ținerea conferinței de la Geneva. N. A. Bulganin a raportat amănunțit despre desfășurarea conferinței de la Geneva și despre propunerile prezentate de guvernul sovietic la această conferință în scopul rezolvării de comun acord a problemelor internaționale actuale și asigurării unei păci trainice în întreaga lume.

N. A. Bulganin a arătat că conferința de la Geneva a avut rezultate pozitive pentru cauza păcii.

Alegîi poporului sovietic — deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. — și numeroși invitați care iau parte la sesiune au aprobat prin aplauze furtunoase prelungite, raportul șefului guvernului sovietic.

Următoarea ședință a sesiunii are loc la 5 august, orele 10.

Vizita la Moscova a delegației Skupșcinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS Delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, în frunte cu Vladimir Bakarici, președintele Adunării Republicii Populare Croația, care se află la Moscova, a vizitat în dimineața zilei de 3 august Kremlinul din Moscova.

Deputații Skupșcinei Populare Federative au vizitat cabinetul de lucru și locuința lui V. I. Lenin din Kremlin. Împărtășindu-și impresiile, ei au declarat că sînt uimiți de modestia interiorului unde a locuit și lucrat întemeietorul statului sovietic.

Părăsind locuința lui V. I. Lenin, membrii delegației au notat următoarele în cartea de impresii : „Aici fiecare lucru vorbește despre marele om. Sîntem foarte recunoscători că și acest monument al marelui Lenin este atît de bine păstrat".

După aceea, oaspeții iugoslavi au vizitat monumentele istorice ale Kremlinului.

La această oră matinală, în Kremlin, ca de altfel în fiecare zi în ultimele două săptămîni, se aflau numeroși excursioniști. Ei au salutat prietenește pe membrii delegației.

În după-amiaza aceleiași zile, oaspeții iugoslavi au făcut o plimbare prin Moscova. Ei au vizitat clădirea Universității de stat de pe Colinele Lenin din Moscova, s-au interesat de construcția noului stadion la Lujniki și de construcția de locuințe din raionul de sud-vest al Moscovei. S. M. Butusov, vicepreședinte al Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, P. V. Abramov, locțiitorul șefului Glavmosstrolului, și M. G. Loktiuhov, directorul trustului „Mosjilgorstroi", au vorbit deputaților parlamentului iugoslav despre multe lucruri interesante.

Un viu interes a stîrnit delegaților iugoslavi construcția caselor din carcase și lambriuri în raionul străzilor Novopescianîe și montarea din piese mari prefabricate a clădirii unei școli de pe șoseaua Horoșevskoe.

Membrii delegației au fost uimiți de amploarea construcției de locuințe din Moscova. Le-au plăcut șantierele de construcții unde se efectuează asamblarea și montarea clădirilor.

Delegația a fost însoțită de A. M. Safronov, președintele Comisiei bugetare a Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., și K. A. Kocetkov, șef-adjunct al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite :

La 3 august, M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a primit delegația Skupșcinei Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia.

În numele Sovietului orășenesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii și în numele tuturor locuitorilor Moscovei, M. A. Iasnov a salutat cu căldură pe oaspeții iugoslavi. El a vorbit reprezentanților poporului iugoslav despre activitatea Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, în special despre activitatea comisiilor permanente, direcțiilor și secțiilor acestuia, despre construcția de locuințe din Moscova, despre întreprinderile alimentației publice, despre organizarea asistenței medicale acordată populației capitalei.

Însuflețita convorbire prietenească a durat mai mult de o oră și jumătate. La convorbire au luat parte S. M. Butusov, I. F. Lotmanov, Z. V. Mironova, V. F. Promislov, vicepreședinți ai Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova.

Deputații Skupșcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia au pus o serie de întrebări referitoare la activitatea Sovietului orășenesc Moscova. Astfel, Greta Kava s-a interesat de modul cum se aduc la cunoștința cetățenilor din Moscova hotărîrile Comitetului executiv al Sovietului orășenesc. Goko Garcevici s-a interesat de amănuntele muncii comisiilor permanente.

Vladimir Bakarici, șeful delegației, a mulțumit lui M. A. Iasnov pentru ospitalitate, pentru primirea cordială și invitația de a cunoaște toate aspectele vieții capitalei țării sovietice.

Am fost la Moscova acum șapte ani, a declarat Vladimir Bakarici. În acest timp, Moscova a făcut un uriaș pas înainte.

La consfătuire a luat parte D. Vidici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Federative Iugoslavia în U.R.S.S.

★

În aceeași zi, M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc Moscova, a oferit un dejun în cinstea delegației parlamentare a R.P.F. Iugoslavia.

Greva dijmașilor din regiunea Toscana (Italia)

ROMA 4 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „Unita", la 2 august, dijmașii din regiunea Toscana au declarat grevă în semn de protest împotriva atitudinii arbitrare a moșierilor și în sprijinul revendicărilor cu privire la revizuirea contractelor privind folosirea pămîntului.

În toate centrele agricole ale regiunii au avut loc demonstrații de masă și mitinguri ale dijmașilor.

Declarația lui Gaston Müllegg, președintele Federației Internaționale de canotaj academic

Președintele Federației Internaționale de canotaj academic, domnul Gaston Müllegg (Elveția), a adresat concurenților și iubitorilor canotajului din țara noastră următoarea declarație :

„Îndată ce am ajuns la Snagov, însoțit de conducătorii Federației române de sporturi nautice, am vizitat instalațiile concursului și vilele în care sînt găzduite participantele și conducătorii loturilor. Condițiile de găzduire oferă mulțumiri depline. Organizatorii și întregul personal care asigură desfășurarea campionatelor sînt de o amabilitate exemplară. Peste tot sîntem înconjurați de prieteni, care permanent ne oferă exemple de ospitalitate și amiciție.

Instalațiile tehnice sînt perfecte. Comisia de organizare continuă să se preocupe de punerea la punct a celor mai mici amănunte, în așa fel încît concursurile să se desfășoare în condiții optime. Încă nu pot face nici un pronostic asupra viitoarelor campioane ale Europei, dar văzînd toate echipajele participante în timpul antrenamentelor, mi-am putut forma convingerea că, începînd de astăzi, în acest foarte frumos sport, vîslașele sînt hotărîte să lupte din toate puterile lor pentru victorie.

Urez tuturor participantelor succes deplin în întrecerea prietenească în care se vor avînta cu tot elanul lor tinerese".

GASTON MÜLLEGG
președintele Federației internaționale de canotaj academic

Competițiile sportive de la Varșovia

VARȘOVIA 4 (Agerpres). —

ATLETISM. Atletul sovietic Krivonosov a doborît recordul mondial la proba de aruncare a ciocanului, cu performanța de 64,33 metri. Pe locul doi s-a clasat Joszef Csermak, cu o aruncare de 61,48 m., nou record al R. P. Ungare. Atletul D. Constantin a aruncat 56,12 m.

La săritura în înălțime, locul întîi a fost ocupat de cehoslovacul Kovar, cu rezultatul de 1,99 m. Același rezultat l-a obținut și sovieticul Sedkin, iar Soeter (R.P.R.) a ocupat locul trei cu 1,96.

FOTBAL. — În cea de-a doua etapă a turneului de fotbal, reprezentativa orașului București a întîlnit în localitatea Walbrzych, în fața a 20.000 de spectatori, cunoscuta echipă belgiană A. C. Berschoot. Fotbaliștii romîni au repurtat victoria cu 5—1.

HANDBAL. — În turneul masculin reprezentativa R.P.R. a învins echipa Austriei cu 19—8 (9—2). În competiția rezervată fetelor, reprezentativa R.P.R. a învins echipa Danemarcei cu 14—0 (7—0).

BASCHET. — Echipa R.P.R. a învins formația Elveției cu 67—25 (35—15).

VOLEI. — Voleibalistele din țara noastră au cîștigat ieri cu 3—0 întîlnirea cu echipa R. D. Germane.

POLO PE APĂ. În competiția de polo pe apă, echipa R.P.R. a întîlnit puternica formație a R.P. Ungare, care a cîștigat cu 9-2 (5-2). Echipa U.R.S.S. a învins reprezentativa R.D. Germane cu 6-0 (2-0).

În preajma meciului de fotbal dintre reprezentativele U. R. S. S. și Germaniei occidentale

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

Cu un mare interes este așteptată întîlnirea de fotbal dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și Germaniei occidentale care va avea loc la 21 august la Moscova.

După cum anunță ziarul „Vecernaia Moskva", pe adresa Agenției sovietice de turism „Inturist" a sosit un mare număr de cereri de bilete din numeroase țări ale lumii. Numeroase cereri au sosit din R.D. Germană, iar cîteva sute de bilete de intrare pe stadionul Dinamo au fost solicitate de amatorii de fotbal din Germania occidentală. În prezent, „Inturist" face toate pregătirile în vederea primirii vizitatorilor care și-au anunțat sosirea la Moscova. Tot în vederea acestui meci se pregătesc mai multe trenuri speciale care vor aduce vizitatori din diferite țări.

Conferința internațională de la Londra a oamenilor de știință

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS transmite :

La 3 august, în sala de ședințe a Consiliului comitatului Londra s-a deschis conferința internațională a oamenilor de știință, convocată din inițiativa „Asociației mondiale a parlamentarilor — partizani ai unui guvern mondial". Una din principalele probleme de pe ordinea de zi a conferinței este contribuția oamenilor de știință la cauza preîntîmpinării războiului atomic.

Deschizînd conferința, Clement Davies, președintele asociației sus-amintite, membru al parlamentului englez, și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că la lucrările conferinței participă oameni de știință din 24 de țări ale lumii.

Davies a declarat : „Cu toate că vă salut cu căldură pe toți, sînt convins că oameni de știință din Occident mă vor ierta dacă voi adresa un salut deosebit de călduros delegaților Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Prezența lor în mijlocul nostru a schimbat într-un anumit sens caracterul acestei conferințe, transformînd-o dintr-o conferință a oamenilor de știință dintr-o jumătate a lumii într-o conferință a oamenilor de știință din întreaga lume".

După cuvintele de salut adresate oamenilor de știință de Norman Prichard, președintele Consiliului comitatului Londra, și de Marrack, primarul raionului Lambeth (Londra de sud-est), cunoscutul savant englez, lordul Bertrand Russell, a rostit o amplă cuvîntare.

El a declarat că oamenilor de știință le revine o mare răspundere în fața omenirii în ce privește răspîndirea unor informații veridice despre urmările folosirii armei atomice.

Subliniind în continuare că conflictele de idei nu trebuie rezolvate cu ajutorul armelor, Russell a declarat că sarcina oamenilor de știință este să convingă omenirea de acest lucru și să nu admită războiul.

Trecînd apoi la problema folosirii realizărilor științei pentru binele întregii omeniri, Russell a declarat : „Nimeni nu poate spune ce rezultate ar putea fi obținute dacă menținerii și îmbunătățirii vieții i s-ar consacra tot atîtea cunoștințe și mijloace ale statului cîte sînt consacrate în prezent pregătirilor pentru omor".

Russell a prezentat conferinței spre examinare o rezoluție care cere ca guvernele tuturor țărilor lumii să recunoască în mod public că țelurile lor nu pot fi atinse cu ajutorul unui război mondial.

După cuvîntarea lui Russell au început dezbaterile.

În după amiaza aceleiași zile, la conferință a luat cuvîntul șeful delegației sovietice, academicianul A. V. Topciev, secretar principal științific al Prezidiului Academiei de Științe a U.R.S.S.

Tendințele războinice ale autorităților sud-coreene

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS În ultimele zile, în știrile din Seul ale agențiilor americane de informații se menționează fapte noi care arată tendințele războinice ale autorităților sud-coreene.

Într-o știre a corespondentului din Seul al agenției United Press, transmisă la 3 august, se arată că în aceeași zi a avut loc la Seul o consfătuire secretă la care au luat parte șeful grupului mixt al șefilor de stat major, șefii de stat major ai armatei, ai flotei militare maritime și ai forțelor militare aeriene, ministrul ad-interim al Afacerilor Externe, ministrul adjunct al Apărării, șeful serviciului de contraspionaj militar și alți funcționari lisînmaniști sus-puși. După cum arată corespondentul, la consfătuire „s-au elaborat planuri în vederea cuceririi teritoriului situat la sud de paralela 38 care este ocupat de comuniști".

Despre planurile agresive ale lisînmaniștilor mărturisesc și știrile agenției Associated Press. Referindu-se la revista „News Week", agenția transmite că armata sud-coreeană pregătește o lovitură în direcția nordului, împotriva comuniștilor.

SEUL 4 (Agerpres). — Guvernul lui Li Sin Man pune din nou la cale torpilarea armistițiului din Coreea.

După cum anunță agenția France Presse, guvernul sud-coreean a dat publicității o declarație în care cere trupelor părții coreeano-chineze să evacueze toate teritoriile situate la sud de paralela 38 și afirmă că își va restabili autoritatea asupra acestor „teritorii pierdute".

PE SCURT

● La 2 august s-au împlinit 15 ani de la unirea Bucovinei de nord cu R.S.S. Ucraineană. Orașele și satele din regiunea Cernăuți s-au îmbrăcat în haine de sărbătoare. Pretutindeni au avut loc adunări festive consacrate acestei date memorabile, au fost organizate sărbători ale cîntecului.

În orașul Cernăuți s-a deschis Expoziția realizărilor industriei, agriculturii și culturii Bucovinei sovietice. A avut loc o sesiune jubiliară a Sovietului de deputați ai oamenilor muncii din regiunea Cernăuți. Oamenii muncii din Bucovina au primit numeroase mesaje de salut.

● După ce Vilopo, Sukiman și Assaat, însărcinați cu formarea noului cabinet indonezian, și-au depus mandatul, vicepreședintele republicii, Hatta, a desemnat pe Burhanuddin Harahap, șeful fracțiunii parlamentare a partidului musulman „Mașumi", să formeze guvernul. După cum se știe, partidul reacționar „Mașumi" este favorabil colonialiștilor olandezi. Harahap trebuie să prezinte vicepreședintelui republicii lista noului cabinet în termen de 8 zile.

● Potrivit relatărilor corespondentului din Washington al agenției Kiodo Tușin, guvernul american intenționează să revizuiască pactul de securitate și acordul administrativ încheiat între S.U.A. și Japonia pentru a „legaliza" introducerea de arme atomice în Japonia.

● Primul ministru al Iranului, Hosein Ala, a subliniat într-un interviu acordat corespondentului din Teheran al ziarului „Daily Telegraph and Morning Post", că în prezent Iranul trece printr-o perioadă foarte grea. Trezoreria este goală, iar fondurile care urmează să fie primite din partea consorțiului societăților petrolifere n-au început încă să sosească. Răspunzînd la întrebările corespondentului, primul ministru a arătat că Iranul nu are nici un fel de intenții de a adera la vreun bloc. Această declarație, subliniază corespondentul, arată că în ciuda știrilor publicate recent în presa iraniană, Iranul nu intenționează, cel puțin pentru moment, să adere la pactul turco-irakian.

INFORMAȚII

■ Joi la amiază, s-a înapoiat în Capitală delegația bisericii ortodoxe române, în frunte cu Justinian, patriarhul Rominiei, care la invitația patriarhului Moscovei și al întregii Rusii, Alexei, a făcut o vizită în U.R.S.S.

■ Miercuri seara a plecat în R. D. Germană o delegație de muncitori și tehnicieni de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, ca invitați ai muncitorilor de la uzinele de construcții de mașini „Ernst Thälmann" din Magdeburg.

■ Miercuri seara a părăsit Capitala un grup de 33 de pionieri, fruntași la învățătură, care la invitația Uniunii Tineretului Liber German își vor petrece o parte din vacanța de vară într-o tabără internațională de pionieri din R.D. Germană.

■ Miercuri după-amiază a avut loc la Casa Ziariștilor un simpozion în cadrul căruia N. Moraru și V. Bîrlădeanu, trimiși speciali ai presei din țara noastră la Conferința de la Geneva, au vorbit despre importanța întîlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri.

(Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Teatrul de vară „I. V. Stalin" : Titanic vals ; Teatrul de varietăți : Ochelarii miraculoși.

CINEMATOGRAFE : **Patria, București, Grădina Progresul, Înfrățirea între popoare, Tineretului, Libertății:** Salariul groazei; **Republica, Elena Pavel, T. Vladimirescu:** Dracul din dealul morii; **Filimon Sîrbu:** Dama cu camelii; **Magheru, Rahova:** Mînăstirea din Parma; **I. C. Frimu, Gh. Doja, Munca:** Dragoste de vară; **Maxim Gorki:** Festivalul sportivilor din R. P. Chineză, Copilul nimănui, Doi ursuleți lacomi; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, Grijile unui cățelus, Cei 5 pionieri Europei, În grădina botanică „Nikitski"; **Romînă, Flacăra:** Cei 5 din str. Barska; **Victoria, 8 Martie:** Boul din Kulm; **Al. Popov:** Campionul lumii; **Vasile Roaită:** Mostenire înșelătoare; **Cultural:** Mandy; **Unirea:** Libelula, Pe drumul libertății; **C. David:** Împlinzitoarea de tigri; **Al. Sahia:** Fiul pădurarului; **Arta:** Locotenentul lui Rakoczi; **Miorița:** Vînătorul de mare; **Moșilor:** Doi prieteni; **23 August:** Inamicul public nr. 1; **Donca Simo:** Cei trei mușchetari: **Ilie Pintilie, Gh. Coșbuc:** Aventurile d-lui Pickwick; **Popular:** Contele Miska; **M. Eminescu:** O sărutare furată; **1 Mai:** Dubla Lotte; **Volga:** Ordinul Anna; **8 Mai:** Frumusețea diavolului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".